

העולם הזה

☆
פגישות
עם
כוכבים
מאת
חיה
הרדית
☆

3 כהרית 56'
מבצע
עולמי

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי-משנה: דוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב: עורך כיתוב
איתן נבירול
הכתב הראשי: הכתב הראשי
אליהו כרמי

הציר הראשי: הצייר הראשי
שמואל ברתור
מנהל מבצעים: מנהל מבצעים
שלמה אריז

עורך דפוס: עורך דפוס
אריה אריאל
מנהל טעברה: מנהל טעברה
נתן רוז

רד גליקסון 8 תל-אביב. מען המברקים:
עולמפרט" ת. ד. 136, 199 26785.
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ
1990 ישראל בע"מ, ת"א טל. 23204

העתון הנקרא ביותר במדינה

גם התמונות הצבריות האפייניות שהופיעו בשבועיים האחרונים מעל עמודי העולם הזה, ככתבות המוקדשות למבצע זה היו פרי ידו של ארדה. על כך הרעיון לבקשו לקבל על עצמו לשמש כצלם ראשי למבצע. אני שמח שארדה הסכים.
על כך יוכלו עתה כל הצעירות המבקשות להציג את מועמדותן לתואר "צברית 1956", ואשר חסרה להן תמונה מתאימה, לגשת ל-

צלם ארדה

מצלמת יצחק ארדה, ברחוב פינסקר מס' 2, תל-אביב (מול קולנוע מוגרבי) ולהצלם שם לצורכי המיבצע.
יצחק ארדה עצמו הוא אדם מענין למדי. בשעה שלמד משפטים באוניברסיטה פולנית נאלץ להרוויח את לחמו, החל לומד צילום. בריית-המועצות ועבד שם כפועל רכבת, לא הניח מקצוע זה. מאז בואו לארץ עבד עם אחיו, עד שפתח מצלמה עצמאית משלו. מבחינה אחת יסבול ארדה. כאדם הממלא תפקיד רשמי מיבצע, לא יוכל להגיש לא מועמדותה של בתו, בת ה-17, שגם היא נראית כטיפוס צברי מובהק.

אורי רינפלד, רמת-יצחק

מכתבים

מדינת ישראל, תל-אביב
מוכנה לתת לפליטים.
אורי רינפלד, רמת-יצחק
... רק מדיניות חיונית ביחס לתנועה הים-טורית החיונית ביותר של המאה האחת-עשרה עת שהחרו של עמי אסיה ואפריקה — עלולה להציל את נפשו ונשמתו גם יחד. טיפוח כריות ערביות אחרים, ביטול כל ההבטחות המידתיות, ויצירת מלכתינות ערבית על ארמית ארץ-ישראל, הן כנדר של פעולות תועאומות את החל טות האומות המאוחדות, את רוח זיבה ובאני דונג, ובאותה מידה את האינטרסים שלנו.

הגייס השמיני
העשירים... שהיטיבו בה לעשוק את המדינה, לא היה ככוחם להטות שכס אחד כשהיא עומדת בסכנה... עליו לראו לזה שגם לא ימשיכו ב"מעשי המרמה וההזנות שלהם... על כן אבקשם לקשר אותי עם שורת המגזרים (העולם הזה 1949) ואתן גם אני את חלקי.

משה גרוסמן, קרית-שלום
ברצון רב. הכתובת: שורת המתנדבים, ע"י הסדרות הסטודנטים, ירושלים.
הקוראה יעלה וזונו (העולם הזה 1950) טוענת כי התנדבות איננה חובה. ההתנדבות לקרן המגן היא שונה לגמרי מכל התנדבות אחרת. זוהי בעייה חשובה הנוגעת לכל אחד מאתנו... אותו אורח המתעשר כיום על חשבון המדינה והמנוע מלתי רום לקרן המגן, עלול יום אחד להיות פליט מנוצה.

יוסף דיין, תל-אביב
אשרי הקול המקים שערוריה...
...מחילה מכבודכם, הפסיקו את האמרים ו"הרשימות" והשחרות על אנשים המתחמקים מתש"ל לום או מתרומה לקרן-המגן. אין איש צריך ל"חייב מ"ל שהוא פרטי לתרום לקרן או מנכית...
משה סיני, חיפה
בכפה עטרה (בין השעות 8-8 ערב) שואלים למה אתם קוראים למשתתפי קרן המגן הנייס הקמיני. למה לא לקרוא להם משפחת רחב ה"זונה מיריוח?

ניאל אמיתי, חיפה
"ואת רחב הזונה, ואת בית אביה, ואת כל אשר לה החיה יושע, ותשב בקרב יש"ר דלא עד היום הזה..."
...אח"כ אין בפרסום "הרשימה השחורה" בכח"נ גילוי-אמריקה לגבי הציבור הרחב על טיב אופיו של ציבור מרטני. זהו, לפי ההתנה הרשמית ככל זאת סנסאציו. אולם, בהכבוד עם פרסום ועובדה מבישה זו נמצאתם סותרים את מטרותם בצידו האחר של הגילוי, בסדר האופנה. שמא תאמרו לי לאינו שככה משתייכות נשים אלו ה"חובשות לראשן את "ברט הנמר" או "הלכד ה"שעיר" ולובשות שמלות "סימפוני" אחרי ה"צורים? האין בכך פרסומת של בני-מותרות אלו לצומת לזכרם, שהן בלבד יכולות להרשות לעצמן לזכרם זה?

יעקב ויינטי, תל-מנד
שמעתי שהקצינו רבע מליון לירות לקרן ה"הנה על קסטרי, שרת ושתי". אני מציע להעביר הנה על לקרן המגן!
יוחנן תלמי, צפת
...האם השתייכות במדינה היא נחלת הפקידים, שלוחי המכביה, ובעלי הקריטריום בלבד? האם אין התופעה הברברית המרכזית במשך שנות קיום המדינה — תהליך הקיטוב המעמדי?
...ועוד אני תמה ומשתומם כיצד עתונכם, ה"מתימר לענות ולהתנות דרך לנוער המלכט. מרוקן לנמרי מכל תוכן סוציאלי..."

אברהם צ'צ'ר, צה"ל
הספיריטואלי מקרש את האמצעים
...בכל ששיכילו המדינאים לבלבל את מעשי הם, לא יביאו שלום לארץ, כאשר את המהות נעלמת מהם ואינם יודעים לא את הדרך ולא את המטרה... עליכם לערוך הקריה יסודית, להיות נוכחים בסיואנסים ספיריטואליים... להיפוש עם ספיריטואליסטים שאינם משתעשקים בספיריטואליסטים רואים אותו כמטרה אלא כאמצעי ל"מטרה גדולה יותר שאנו יכולים לשער..."

הינבא אל הרוח, הינבא, בן-יאדם...
השניה מיוכי
בעמוד הפנימי של "העולם הזה 1950) אתם שור אלים במה לבחור — בחתיכה חלוצית או בחתיכה הוליוודית? אני מרגיש כמו נידון למות. אי לאת אני בוחר לי את השניה מלמעלה, צד ימין. שמחה שחור, חולון

המכתב על הצברית עכרה על המשוער. לעולם זהו אופי צברי מובהק. עד כמה שאני מכיר זהו אחי צבריות, כמעט ולא פשתני. לצערי, כעלות אופי כמצויין במשאל, אשמח מאד אם תסכים צברית, והושבת את עצמה לבעלת אופי צברי, לקבל על עצמה משימה חלוצית: לשנות את דעי השליטת על הצבריות.
יצחק לוד
...המאמר והתמונות על צבריות 56 היו נהדרות! זה מרפא בהחלט את הנוער הישראלי ה"חולה במחלת המודרניזציה..."

אוריאל פלטי, חיפה
חוקק? היכן זה? רבים מאד שואלים על מקומנו הניאורופי במפה ומעטים הם היודעים זאת. ואף על פי כן מניעם הם אליו שבועונים מדי שבועי שבועי (מכובן, אם הנוכר לא שכח לשלם כתובת הפוסטים חוב של כמה חודשים!)... תהיות הצבריות הפתופות, סברותיה שהבחירה תהיה קשה לשופטים. המדובר הוא לא רק במדת נט הטבע, אלא גם כאישיות שלא רבות הקפידו לתפחה.

שולמית תבורי, חוקק, קולת מהנים
היות ושם משפחת אבי כהן, הרי חזקה עלי שאף אני הנני כהן. ועובדה זו הינה מפתח לצי רות, יסורים וחרמות שנתקלתי בהם עד עתה ועוד עתיד להתקל בהם על כל צעד ושעל כקהל-ישראל.
יום אחד ביקרתי בכית-שערים, נכנסתי לכל מערכת הניאורופי הצעיר בכל הכוכים והקבי רים, לרבות מערכת מספר 20, (העולם הזה 1939) ללא כל תקלה ימע. עד שאני החלץ נכשי ונגי עי מתוך נכחי ההיסטוריה, נתקלתי ב"עני מנהל העבודה בשאלה: "האם אתה כהן?" אני אני מר: "כן", כי אין לי מה להספיד. אך נפלתי שם הבלתי מפי וכבר מסתכלת בי כל עתה ל"היורים המלה מעמד כעל פושע מועד עתיד לו תקנה.
מאיר כהן, בלי כתובת
'יתנחם הקורא כהן: הכוכים שביקר חד' לו לשמש קברים מאז נשדדו והורקו לפני דורות רבים.

תמונתה של לוינסקי
...עמדתה השחזנת של האידיאליסטית בנוש, אסתר לוינסקי (מכתבים, העולם הזה 1950) הרכה לי על העצבים... אני משוכנע שהיא חיפשה ב"נרות את המשפח הירושלמי (יורח תמים לימפתי שדיה)" בשיריה של נתן זך... שאלתה מה פ"י רושה של המלה "תנונים", היא שיא הצביעות! היא הבינה יפה את השאלת, ועובדה שבחנה ב"תמונה הימפטיית ביותר..."

יוש, חיפה
אינני יודעת מה בחנתו של הקורא מן (העולם הזה 1949) ל"תנונים" של אסתר. על כל פנים אם הוא מתכוון ליופי, אין בה מכל זה...
פנינה חזיפאית
ומה עם תמונת הקוראה פנינה?

מננה חלוצי
אינני מסכים לדבריו של ראובן איינהורן (ה"עולם הזה 1950). החלוציות איננה בתל-אביב ולא בחיפה. היא נמצאת בכלל וירושלים בישובי ה"ספר, בלבבות צעירים וזקנים, בידים מיוכלות מעובדות הקרקע; בעיניים נעצמות אחרי ליל שמיר רח כבולו הספר; בתרומת מיעוטי יכולת לקרן המגן; בחליכי מה העיר אל הכפר. אבל בשום פנים ואופן לא בתל-אביב, שם נמצאים אנשי "להם זה לא איכפת".
לחיוז אין זמן לרקוד מנגו.

מנחם שורצברג, רמת-גן
מלבד הורה, כמובן, או צ'רסקיה, קראקו"ב יאקו וכו'.
לשתי הכנות המתלוננות על חוסר התכלית של הנוער (העולם הזה 1947, 1948), אני מציע לבקר בחוות הבוקרים בתי-נור, ולהיחזקת אם חסרה תכלית בחיי בוקרי לכוש!

זכ"ל
רשימתכם "זכר צנתנית למכירה" (העולם הזה 1945) וכן פרסומכם על משתמטי קרן-המגן מוכיח חים כי הניע הזמן (כדרך חוקית, אם אפשר) ל"קצין כמה ראשים, או לפחות להושיב כמה מ"ל נציגיה המפוארים של הלא-תהימן האנושי ב"בתי-סודר, האם אין אפשרות, זולת פרסומכם, לעשות דין בולף ומרקו?
נדמה לי כי אילו תנה (כנס) היתה חיה, היתה נמצאת כיום קרובה יותר ל"ירחנה", מאשר לי כל מקום אחר. מרוע אין מניע קולה של אם הנה לרשות הרבים (כמו שהניע בעת המשפט שטרם הסתיים), מרוע מחשה אחיה? מי מוסמך יותר מהם להרים קול, לעורר ולהזהיר?

תנן הישראלי-פרודס-חנה
המבריו בין דת לשחיתות
...בני יצאלו הפעמונים" על התכונה כליל תנ המולד (העולם הזה 1950), לא היתה צריכה להופיע כמדור רת. היות מתאים יותר אילו הופיעה במדור השחיתות. כי השחיתות איננה מצ"ממצמת רק בעולמות וניבנות. הרחנה המבויה ב"יותר של השחיתות היא זו של אדם המטמא את רוחו הלאומית, הופכה למרדס בפרהסיה על ידי נסיונותיו להיטעם ולהתבלבל ברוח הסטרא-אחרא של הנונים.
המסכים את, איפוא, ששיבוש ענק קרה כשי-החלפתם את היוצרות ולא הברלתם בין דת ל"שחיתות!

יצחק הללי, ירושלים
ספירת הנוצרים מחליה מאז חור ישו עם מרים מצריים — והוא או בן שלוש — ולא עם תאריך לידתו. לכן עברו 1958 שנה מלידתו של ישו, ולא 1958 כפי שצויין בכתבה.

ירחמיאל אבנון, רמת-גן
מה מרקיד את יוספיון?
בוקר אחד פשתי בעקבות קיבלי הריקה לעבר כסית. ברכי פשתי ביריד מירידי, למרות ה"רוכה ההנונה של דלתי-אוראנונים שאנר לו ב"כרסו, צעד אף הוא לאותו מקום ולשם אותה מטרה עצמה.
כסית רבו השולחנות הריקים, ואולם, תושבי קבע אחד, מן הסתם נאמן לכסית כלאומית אחרי נה, נמצא שם, נלוי יודוע — יוספיון. (העולם הזה 1945)
אני יכולה להתהלך שירידיים אנו, על-כ"פנים, אמרים אנו לו לוו שלום, אם כי אני היא המקרימה שלום תמיד (עניין של גיל וחיונון טוב).

במיה אביטל, רמת-גן
מהיבשת החמישית
מזה קרוב לשנתים נמצא אני פה באוסטרליה ולעתים רחוקות מקבל אני את עתונכם (שבישראל הייתי קורא הקבוע). באחד הגיליונות מצאתי שאלון לקוראים... קלוב שלם קורא כאן את העתון. אני הנני ושבידאש הקלוב הישראלי לבני הנוער, כך שבכל פעם שאני מקבל עתון אני נכנס ישר לספריה המועדון וכל אחד ואחד מרבה לקראו.

מקור אבי קיר
כקורא קבוע ובעל זק של העולם הזה הירני רואה כ"י הפתנס: "סוף שנאה אהבה וסוף ריבה התנוה" הולך ומתנשם לנביכם, כששואנוי של העולם הזה הפתנס לאהדו ואף לקוראיו. בשבן עזו זה מוצאים את מבוקשם הן המפא"ייניקים הן החיירוניקים ואף המפ"מניקים, וכל זאת בשל האוביקטיביות שלו.
יגאל ע, מגדלי-אשקלון

רבבות צעירים מוכנים בכל עת למות למענה — כמה מוכנים לחיות בה?

אילת

הרכוש הנמוש של ישראל

100 מטרים מירכתי הסירה, מתחיל העולם הגדול. על פני המים הרוגעים של מיפרץ אילת מובילה הדרך אל הים הפתוח. אל השמש העולה והמרחב הכלכלי האדיר של חבש, דרום-אפריקה ואסיה הגדולה. אך הסירה הישרא-לית לא תחצה את מאת ה-100 מטרים, לא תפרוץ את טבעת-החנק של המצור הערבי, אל מרחב-מחייתה הטבעי. שער העולם הרחב ישאר נעול בפניה. במקום פתח תקווה — ישאר הגבול הדרומי כסורג שאיש אינו חושב לנפצו.

אם תשאל ממשלת ישראל מחר רבבות צעירים ברחבי הארץ: "האם אתה מוכן להקריב את חייך למען אילת?" תהיה ה"תשובה, כמעט פה אחד: "כן!"
אולם אם נושא המשאל יהיה "האם אתה מוכן לחיות באילת?" ספק גדול הוא אם התשובה תהיה כה ברורה.
כי אילת, שאנשים כה רבים מתלהבים ל"מענה באופן מופשט נאד, היא, למעשה, רחוקה מאד מקצב החיים האמיתי של מדינת ישראל.

* * *

עניבת-החנק בדרום

כמעט אין ויכוח בישראל על הצורך לפרוץ את המצור החונק את אילת, בכל הדרכים ובכל האמצעים. אולם לא כל המסכרי מים לכך מבהילים לעצמם מה פרוש הדבר. אילת היא השער הדרומי של מדינת ישראל, האשגב אל מרחבי אסיה. כמעט בכל נקודת-מחלוקת אחרת בינה לבין מדינות ערב תתכן פשרה. בענין אילת לא תתכן פשרה.
סוריה לא תצא למלחמה כדי למנוע מדיינים ישראלים לדוג בכנרת. מצריים לא תש"לח את צבאותיה כדי להגן על משלט בג'בל א-סכחה. ממלכת הירדן לא תפתח כסיבוב השני כדי למנוע בעד ישראל להגיע להר"ה צופים. אולם כל המדינות הערביות גם יחד מבינות כי המצור הימי על אילת הוא חיוני למדינותם. אם יתוּסל המצור, יישמש הבסיס מתחת לתרם הערבי על ישראל, המכשיר ה"ערבי שנועד, לדעתן, להחניק את המדינה ה"ישראלית באיבה.

כי מול שאיפתן המוצהרת של ארצות ערב להתאחד, עומדת רצועת החוף של אילת.

אחר, כאן מדובר, קרוב לוודאי, על קרב הכרעה בים, באוויר וביבשה.
אין כל ספק כי הבטחת חופש השייט ב"מפרץ היא מטרה חשובה לאין ערוך מאשר חיטול רצועת עזה, אף כי קשה יותר לתאר אותה על גבי המפה. אם לא חדרה הכרה זו עד כה ללבה של המדינה, הרי זה בגלל ה"עובדה המזרחית כי עם ישראל הוא עם יבש" תי מובהק, החסר את החוש הימי, אף כי ה"ישראל כולה.

היא המפרידה בין שני הגושים הערביים.
כיבוש הצי-האי סיני
על כן, כל המחליט לפרוץ את המצור, חייב לקחת בחשבון את האפשרות ה"ממשית נאד כי תפרוץ מלחמה כללית, לפ"חות בין ישראל ומצריים. כאן לא מדובר עוד על החדרת אונייה אחת תחת דגל זה או

אחר, כאן מדובר, קרוב לוודאי, על קרב הכרעה בים, באוויר וביבשה.
אין כל ספק כי הבטחת חופש השייט ב"מפרץ היא מטרה חשובה לאין ערוך מאשר חיטול רצועת עזה, אף כי קשה יותר לתאר אותה על גבי המפה. אם לא חדרה הכרה זו עד כה ללבה של המדינה, הרי זה בגלל ה"עובדה המזרחית כי עם ישראל הוא עם יבש" תי מובהק, החסר את החוש הימי, אף כי ה"ישראל כולה.

הרגל ושיירות הגמלים שעברו את מדבר סיני בדרכם למדבר ערב. עתה הוא משמש אכסניה לתיירים. העיר החדשה נבנית במרחק מה מן החוף, על הגבעות הנמוכות, על מנת שבת

הוא אוסרשרש, שלושה בתי חימר בלבד. הבתים המשופצים נראים עדיין ליד החוף, בפינה המהווה סוף מיפרץ אילת. הבניין הגדול, בעל שני האגפים, שירת בשעתו את הולכי

זוהי אילת: לרגלי ההרים החדים אשר האדמה הפוריה נסחפה מצלעותיהם משך אלפי שנים של עזובה, נבנית העיר הישראלית החדשה. לפני הכיבוש, כללה אילת, ששמה הערבי

מה לעשות?

• **להשלים** את זיפות הכביש לאילת. הנסיעה בכביש זה עדיין קשה, הנוק הנגרם למכוניות כשתקף בהתייקרות עצומה של כל מיצרך המובל לאילת. במצב הנוכחי של הכביש, עשוי מטר קל לשבש בו את התחבורה. לפי תוכניות השיגרה של משרד העבר, דה, יושלם הזיפות בעוד עשר שנים.

• **לעודד** בניית בתי מלון ומיחנני בתי לוי לתיירים ומתנפשים, העלולים לקיים מאות משפחות במקום. הועד הפועל של ההסתדרות שהחל בבניית בית מלון גדול על חוף אילת, הפסיק את הבנייה, מאחר שהלואה ממשלתית שהיבטחה לצורך זה לא ניתנה.

• **לעודד** הקמת תעשיות במקום. כיום, איש לא יסכים להקים באילת מפעל החייב לקבל את חומר הגלם ולשווק את תוצרתו בצפון. תוכנית לשיחורר תושבי וניסקיעי ה"מקום מתשלום כל המסים והבלו החלים על צריכתם של אזרחים אחרים נחתה בתחלה עלידי הממונה על הכנסות המדינה, זאב שרף. דוגמה שניה של יחס פינקסני: לפני שלושה חודשים החליטה הממשלה לפתח את תעשיית היהלומים בממדים שיאפשרו קליטתם של 600 משפחות נוספות. כמה יהלומנים הסכימו להקים מלטשות באילת, מאחר שהובלת חומר הגלם הקליל לא תעלה כמעט מאומה. אך הממשלה החליטה לחלק את מקור הפרנסה החדש בין "ישוברים" כגון צפת וירושלים.

• **לכנות** מסילת ברזל לאילת. מיבצע זה הוא תנאי חיוני להפיכת אילת לנקודת מוקד בחיי הכלכלה של ישראל. לצורך זה אפשר למשל, להכריז על מיפעל לאומי לנוער היהודי בתפוצות, שיתנדב לעבודה זו. הכסף להחזקה יאחרם צעירים מוצא מדי שנה בלאו הכי עלידי הסוכנות היהודית, במסגרת הבאת קבוצות נוער יהודי להכרת הארץ.

גן עדן של ממה. מתחת לפני הים, לאורך חוף אילת, משתרע עולם דמיוני של מרבדי אלמוגים, אלפי דגים מכל צבעי הקשת וכל הגדלים. התמונה העלוונה מראה חברי משלחת של חסריטיס צרפתיים מצלמים את קרקעית חוף אילת. משמאל: ראש של כריש-נמר שנצוד באותו מקום. לעומת זאת אין הדיג הרגיל עשיר באילת, כי להקות הדגים הגדולות נשארות על פי רוב בים הפתוח, שם אין סירות ישראליות רשאיות לדוג.

מבקרים, שם נערכת מפעם לפעם הצגת תיאטרון. אולם יחס המדינה לאילת דומה ליחסו של אורח פורטוגלי לגואה, מושבתו בהודו הרחוקה, מעבר לים הרחב. שום ים אינו מסרוד בין אילת לבין תל-אביב, מלבד ים של שממה שאיש לא חשב עד כה ברצינות ליישבה. מ"בחינה כלכלית, חברתית ופוליטית, אילת היא הרכוש הנטוש של ישראל, רחוק ועזוב.

על בנת להחזיק בו עד להשגת שלום מור-מלי. שלום כזה חייב להפוך את הציהאי סיני, ואת האיים אשר בצואר-הבקבוק של המסרף, לשטח מפורו, בו לא יוכלו המצרים להקים עוד בסיסים לצבאם, למטוסייהם ולספינותיהם.

מעבר להרי חושך

אולם לפני שמוישהו יקבל על עצמו את האחריות העצומה להגיש אולטימטום לשם חיסול המצור ולפתוח במלחמה נגד מצריים, בה עלולים ליפול אלפים ממיטב הנוער העברי, חייב אותו משהו לשאול את עצמו בכל חומר הדין, ובכל הרצינות: האם ישראל בכלל מתייחסת אל אילת כאל חלק מארמתה?

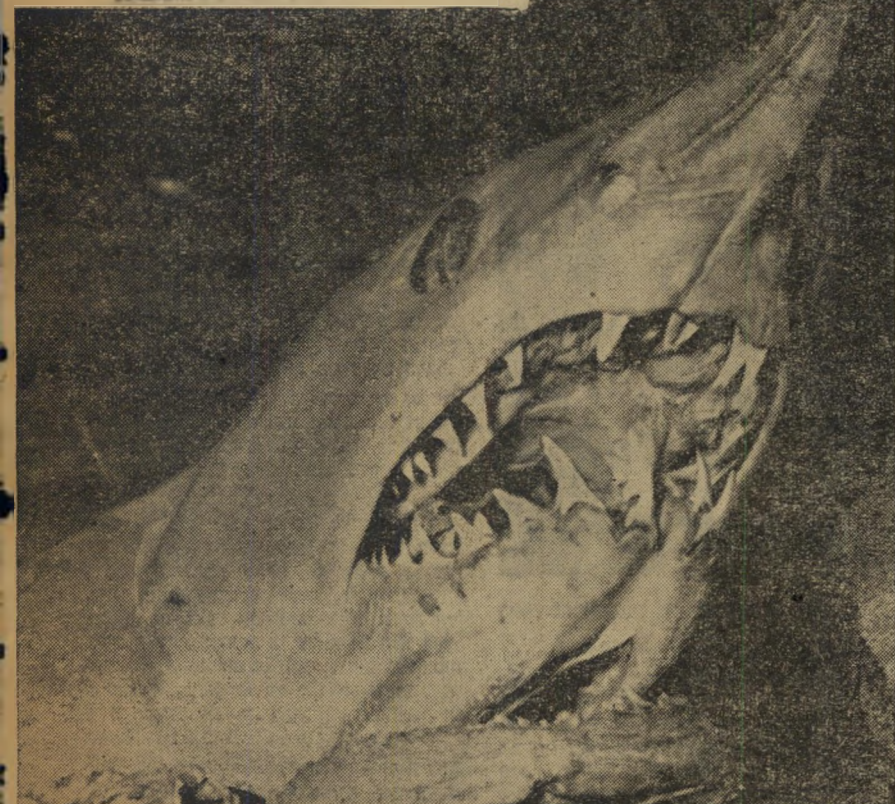
אם לדון לפי הגבת הממשלה למוימותיו של אנתוני אידן, המבקש לבתר את הנגב הדרומי מגוף המדינה כדי לפתוח מגע יבשתי ישיר בין מצריים וירדן, הרי התשובה היא: כן.

אם לדון לפי מעשיה של ישראל לפיתוח אילת, בשש השנים האחרונות, התשובה היא: לא.

בשנים אלה הורגל האורח הרגיל — ואתו גם שריו ומנהיגיו הנבחרים — לראות באילת מעין לונה-פארק לאימי, מגרש-שעשועים מע"נין, אם כי מוזנח במקצת. לשם הובאו תיירים אריקאיים לפני שנתבקשו לכתוב את הציק למען המגבית, שם מצטלמים אמנים

למדינה אין כסף

בראש משרד הפיתוח עומד עתה שר חדש. מרכזי בנוטוב אינו מסתיר את התלהבותו הגדולה לתפקידו ולאפשרויות ה"אירות לפיתוח, הטמנות באילת וסביבתה. שבועיים לאחר היכנסו לתפקידו ביקר במקום, הנך שם מזה, הביא לתושבים את הבשורה כי בקרוב יוחררו מתשלום מס ההכנסה. אולם רצונו הטוב של שר אחד אינו ה"גורם המכריע, שישנה את היחס הכללי לאילת. עוד לפני שהספיק השר החדש לקבוע את קחי פעולתו לעתיד, בהביר שר האצר לוי אשכול כי אין למדינה כסף לעסוק בעניינים כה פעוטים וגטולי חשיבות כאילת. ומי שמחזיק את מפתח הקופה, הוא הקיבע. יחס זה לא ישתנה כל עוד מביטה ממשלת ישראל על אילת בעינים של מהל פינקי סימ. אולם כאשר מתקרבת האפשרות שצעירי רים ישראליים ישפכו את דמם למען אילת, אין ממשלת ישראל יכולה להמשיך ולחשוב על עתידה של אילת במונחים של הפסדים ופרעונות תקציביים פעוטים.

שורת הבניינים המתמשכת שמאלה ממרכז השיכונים תשמש מרכז לבנייה החדש באילת. כיום עומדים שם בית הספר המקומי, בית פיליפ מורי המפואר ובית החלוצות החדש.

למחצה. בפניה מצד ימין: מסלול התעופה. ששה קילומטרים דרומה מהקצה השמאלי ממחיל גבול מצרים. שקבה, על הגבול הירדני נמצאת שלשה ק"מ מזרחה.

הבסון והצריפים שלה לא ישתיתו את הנוף הנפלא של החוף. במרכז: הגן היחיד של אילת, אשר למרות המאמצים העקשניים שהושקעו בו לא עבר עדיין את השלב הנסיוני הקרוב

השער לאוצרות אופיר

שלמה המדריך היה השליש הישראלי הראשון שהבין כהלכה את חשיבותה של אילת כשער למזרח. לפני 3000 שנה בערך, בנה שם את הנמל הראשון המזוהר בהיסטוריה של חופי ים סוף, קרא לו עצי־גבר. משם יצאו אניות ישראליות עמוסות מחצבי הנגב לאופיר (חבש של היום), חזרו עם מיטעני מזון וחומר־גלם לישובי הנגב וארמונות המלך בצפון. מאז, התייבש שטח הנמל התנכי, האדמה כבשה כמה מאות מטרים מפני הים. במקום עצי־גבר עומד עתה תל־אל־כליפה. בתוך שטח ירדן. לא הרחק משם, עוגנות מדי יום אניות־משא גדולות, הפורקות את מיטענן בנמל עקבה, נמלה היחיד של ממלכת הירדן. דרכו עובר עתה חלק רציני של כל ייבוא המדינה

בימים ההם במקום הזה. פולה ודויד בן־גוריון, בשעת ביקורם באום־רשרש, לפני 16 שנה. את הבתים הערביים אפשר להכיר עדיין בצילום אילת החדשה (למעלה).

והצבא הבריטי בירדן. אילת הישראלית, לעומת זאת, יורשת עצי־גבר, סגורה ומסוגרת בפני הסחר חימי.

למיום שנה אחרי ימי שלמה, עוד מילא נמל אילת את תפקידו החיוני לארץ זו. היסטוריון ערבי, שביקר בו במאה העשירית, תיאר את המקום (עאילאת) כנמל חשוב מאד של ארץ־ישראל. כאן, כתב, מרוכז המסחר של החגיגאי. כל מיטען היוצא או נכנס לארץ הערבים עובר במחסנים של עאילאת.

לצלבנים הבינו את ערכה האיסטרטגי של אילת. ממלכתם, אשר גבולותיה לא היו שונים בהרבה מגבולות מדינת ישראל, לא ביקשה אמנם מוצא ימי אל המזרח, חשבה את עצמה לחלק של אירופה, סמכה על נמלי הים התיכון לייבוא מיונה. במקום להשתמש באילת כנקודת־מגע עם המרחב, ניצלו אותה הצלבנים כטריו בין מדינות ערב. בשנת 1182 העבירו לשם דרך חיבשה כמה ספינות שנבנו מעצי היערות שביסו אז את הרי מואב, הטילו מצור על אי פרעון המצרי, המשמש כיום מיבצר הצבא המצרי לחסימת מיצר אילת. משם ערכו ספינות הצלבנים התקפות מתע על השייט הערבי, טיבעו מספר ספינות ערביות שהעבירו צליינים ממצרים לחגיגאו, נחתו על חוף ערב צמח, הרגו וחשמדו. התוצאה לא איתרה לבוא: העולם המוסלמי הזועזע, ספינות מלחמה מצריות השמידו את הצי הנוצרי, חיסלו את היאחות הצלבנים בחוף ים סוף.

סדרת הכיבושים שעברה על ארץ־ישראל מימי סלאח אל־דין במאה ה־12 ועד לפשיטה של לורנס הבריטי ב־1917, רוששה את הארץ. אילת איבדה את חשיבותה, הפכה לחנות־מעבר קטנה לשיירות צליינים. בשנת 1925, כאשר התכוננו שבטי אל־סעוד לכבוש את המקום מידי השריף חוסיין נכנסו יחידות בריטיות לעקבה, קבעו כי חבל זה של החגיגאו שייך להם, ואילו אילת נכללה בתוך תחומי פלסטין. רק לפני עשר שנים, כאשר הוכרזה עבר־אירדן כממלכה עצמאית, צירפה בריטניה את אזור עקבה לתחומי ממלכתו של עבדאללה.

יצחק קליין (44) הוא בעל ההון הישראלי היחיד שחשב ברכינות על אילת. הוא הקים בה נגריה מיכנית גדולה, מרצפיה, מסחיית שטיחים, את בית־מלון סיני הנאה. עתה החליט גם לעבור לאילת לצמיתות. ל־מחרת הודעתו של שר הפיתוח כי מס ההכנסה יבוטל, הודרו להודיע על הורדה ניכרת במחירי האכסנה בבית המלון שלו.

יוסף קופילוביץ, 59 שנה בן 22 שנים הגיע לאילת לפני שלושה חודשים לתקור פה קצרה, חושב להשתקע בה לצמיתות. העבודה באילת מצויה בשפע אך המחסור בדיור מאפשר קליטה מצומצמת בלבד של תושבים חדשים. עתה בונים 160 יחידות דיור לעולים, שיועברו לאילת ישר מן האניה, יעבדו במכרה של הנחושת בתימנע.

מיכל (6), תלמידת כיתה ג' היא אחת מיצג ילדי בית־הספר המקומי, שאף אחד מהם לא נולד באילת והמתאקלים במהירות מפליאת. גן בית־הספר צחיח לגמרי, מלבד חלקה קטנה של אדמה פוריה, המצמיחה שעורה וצוננית. האדמה נשלחה מכל חלקי הארץ, כתשובה לקריאת המורה בתימנע, חב־רת קיבוץ כפר־גלעדי שהתנדבה ללמד באילת.

הנוף נמר (33) הגיע לאילת לפני ארבע שנים, כנציג אגף הערבה. כיום הוא ראש המועצה המקומית. אילת יכולה להפוך ליישוב בן 2000 נפש — גם אם לא יוסר ההסגר הימי. אילו היינו חטים פחות על כספים בעבר וסולחים לאילת אניות בקביות, היינו קובעים עובדה קיימת לגבי המצרים, אך אילת לא זכתה עד כה ליחס הנכון.

ליזה אלמון היא מזכירתו של ראש המועצה, ילדת חיפה שבאה לאילת ב־עקבות בעלה, העובד שם במוסד ממשלתי. בשאר חלקי הארץ רק תושב אחד מתוך ארבעה־חמשה הוא מפרנס, ואילו באילת קטן מאד מספר המשפחות ושניים מתוך כל שור־שה תושבים הם מפרנסים עצמאים, הצוברים את כספם לקראת ביקור חצי־שנתי צפונה.

שרגא יעקובוביץ הגיע לאילת לפני חמש שנים. הוא העגלון המקומי, בעל מעדניה ובית־חרושת קטן לסודה (היחידה בחלק זה של העולם ו"). את חכל עשה ב־כוחות עצמו. משרד המסחר והתעשייה חב־סיח הלוואה לרכישת מכונה מיוחדת לבקבו־קי סודה קטנים, שכחה מאז את הבטחתו. בקבוקי הסודה מובאים מבאר־שבע הרחוקה.

תחרות שמות

עשרים ושלוש חנויות הנעדים "אבנעל" עברו לבעלות חדשה. שינוי בעלות משמעו שינוי שיטה. ושינוי השיטה הוא שרות משופר לצרכן. הפעילים העיקריים בשיטה החדשה של שרשרת החנויות הם:

1. הורדת המחירים עד המינימום, בעזרת קניה מרוכזת ושיטות הפצה יעילות.
2. אופנות ומודלים חדישים, בדוגמאות שיוכנו במיוחד לפי הזמנתנו בהם מבחר עשיר של אופנות נעלי גשם; דוגמאות נהמדות לנערות הלבושות בטוב-טעם; נעלים מוצקות לצעירים ולנערים; נעלים חזקות החופפות את כף הרגל לילדים; ומבחר גדול של נעלים יפות ונוחות לגברים.
3. קניה נעלים תהיה תענוג. אנו מחדשים את רהוט החנויות ואת סידריהן, בטעם מודרני. נוסדים סניפים חדשים, כדי שיוכל הצרכן לקנות נעלים בקרבת ביתו. חבר עובדים אדיב ומאומן יעזור לצרכנים למצוא את הנעל המתאימה ביותר, היטה ביותר והרצויה ביותר.

4. המחירים קבועים, וכך לא יהיה לצרכן ספק אם שלם את המחיר הנכון. לדעתנו, בשיטת המיקוח נוהגים החנוונים להעלות את המחירים מראש, כדי שיקבלו לפחות את המחיר הנכון אחרי שטרם הצרכן הפחית מן המחיר שהוצע לו בראשונה. אם מותר לעמוד על המקח, אסור שחשלים יותר מרעך רק מפני שיש לו עצבים חזקים יותר או יותר פנאי וסבלנות. לדעתנו צריך המחיר הראשון להיות המינימום. רק כך תוכל להיות בטוח כי אין אתה משלם יותר מצרכן אחר. ואין ערובה לכך אלא במחירים קבועים.

דרוש שם חדש

חברה חדשה, בעלת שיטה חדשה, צריכה שם חדש. אנו רוצים שם חדש לחנויות "אבנעל", שם שייביע את מדיניותה של החברה החדשה. השם צריך להיות קצר, נוח לביטוי ונוח לזכירה. זכה בפרס יקר! הגש את הצעתך לשם חדש ל"אבנעל" היום!

תנאי התחרות על שם חדש לאבנעל

1. הכל רשאים להשתתף בתחרות.
2. כל מתחרה רשאי להציע שמות רבים ככל אחת נמשו.
3. כל שם מוצע צריך להיות בכתב על גליון לחוד, ועל אותו גליון יהיו גם שמו וכתובתו של המציע.
4. את ההצעות צריך לשלוח ל"אבנעל", רחוב ז'בוטינסקי 107, רמת-גן או למסרן לכל מנהל של אחת מחנויות "אבנעל".
5. המועד האחרון למסירת ההצעות הוא הצות הלילה שבמוצאי 15 בינואר 1956.
6. אם תזכה בפרס הצעה שהגישו כמה מתחרים, ייקבע הזוכה לפי מועד קבלת ההצעה. האחרים יקבלו פרסי תנחומים.
7. כל השמות המוצעים נעשים רכוש החברה.
8. החלטת השופטים היא ללא ערעור.

הפרסים:

פרס ראשון	150.000 ל"י
פרס שני	75.000 "
פרס שלישי	50.000 "

כתובמת יהודקו 7 פרסי עירוד שזי זוג נעדים לפי בחירה חפשית בכל חנויות "אבנעל".

אחרי הבחירות, כשחברות חזרה להיות אחת ממעברות רבות שאיש אינו מעוניין בהן.

העם

אורח סמלי

בשבוע הראשון של חשנה החדשה זכתה מדינת ישראל לביקור בלתי-צפוי, וגם בלתי-רגיל.

בחוף אשקלון נראתה סירה הפוכה. כרגיל, פרחו מייד השמועות הרגילות: חבלנים מצ' ריים נחתו בחוף הארץ, דייגים ישראלים טבי עו. אולם בהתקרב הגוף נסתבר שהיתה זו סירת עות. כששים חיללים הוועקו למקום כדי למי שות את האורח לאדמת ישראל: גופתו של לוויתן קטן, שאורכו היה כ-16 מטר, ומשקלו כששה טון.

מבחינה מסויימת היה לויתן זה סמל המי עורר למחשבה. הוא מת ברעב, כי לויתן בי גיל זה (שלושת רבעי שנה) עודנו יונק, ני דון למוות כשהוא מנותק מן האם. אין הוא מסוגל לעמוד (או לשחות) ברשות עצמו.

מדינת ישראל נתונה במצב דומה למדי, במקום לינוק מאמה, היא מתקיימת על העזי רה האמריקאית. די לה להינתק מאמה זו, כי מים הסוערים של המדיניות המרחבית, כדי לגווע ברעב. אך בעוד שהלויתן אינו יכול ל" שנות את סבעו, הרי מדינה מסוגלת לעשות

מפלגות

מועשלת האיחוד הלאומי

הויכוח המשעמם על עניני חוץ ובטחון נמשך ונמשך בכנסת. הכתבים התעייפו מן לקוב אחרי הנואמים, שדיברו הרבה ולא אמרו דבר. אחדים מהם התכנסו בכני סת, בילו את זמנם בהרכבת ממשלה חדשה: ממשלת האיחוד הלאומי שתכלול את כל המפלגות, מלבד מק"י, במקרה שאמנם תפרוץ המלחמה.

אחרי צימצום אכזרי של מספר השרים, הגיעו הכתבים למסקנה כי ממשלת האיחוד הלאומי צריכה לכלול רק 11 חברים, כמו קבוצת כדורגל. בסיס ההרכב: נציג אחד לכל אחת ממפלגות המיעוט, חמשה שרים למפא"י, הגוש הדתי כולו נחשב למפלגה אחת.

ההרכב המוצע על-ידי הכתבים, המומחים להערכת אישים ונתונים פוליטיים:

- דוד בן-גוריון: ראש-הממשלה בל- (בד).

הלויתן בחוף אשקלון מה זה צלפון?

- ישראל גלידי: שר הבטחון.
- דוד הכהן: שר החוץ.
- מנחם בגין: שר ההסברה.
- לוי אשכול: שר האוצר.
- גולדה מאירסון: שרת-הפנים (כז).
- לל את מחלקות העבודה, התחבורה, הדואר, המשטרה והסעד.
- יעקב חזן: שר החקלאות (כולל פיי תוח).
- פריץ ברנשטיין: שר המסחר והתעשייה.
- משה שרת: שר החינוך והתרבות.
- פנחס רוזן: שר המשפטים.
- הרב יהודה לייב מימון: שר הדתות.

זאת, אם היא מבינה את הסכנה בעוד מועד. מלח חדשה לשפחה. בעתונות הישר-אלית גרם האורח המסכן לאסיוודה משעשעת למדי.

למחרת היום הודיעו רוב העתוננים כי "דג צלפון" נמצא ליד כנרת. אורחים תמהים, שלא שמעו מעולם על קיומו של דג מסוג זה, ולא תיאררו לעצמם שדג אדיר כזה יכול היה להיש מט מתחום השכלתם, התנפלו על העתונאים ושאלו לפשר הדבר. העתונאים השיבו, כמובן, בהקעת פנים חשובה, הסבירו בדיוק גמרץ מה זה דג צלפון. רק כעבור יום נתברר כי הצלפון לא היה ולא נברא. כתב אלמוני, שהודיע לראשונה על התגלית, סבר שהמדובר בדולפין, חיה ימית הרבה יותר קטנה, אף היא ממשפחת הלויתנים. בניגוד ללויתן הגדול, המשוטט רק ב"מים הקרים של הצפון והדרום הרחוק, מצוי הדולפין בים התיכון.

אותו כתב לא ידע, כנראה, כי גם הדולפין, כמו הלויתן, אינו דג אלא יונק. הוא הודיע לעתוננים כי נמצא "דג דולפין". כדרך חל ש"י בוש נוסף, האות הראשונה התחלפה ונולד "דג צלפון". כך זכתה השפה העברית, כמעט, למלה חדשה.

לפני - אחרי

כל אורח מכיר את השם חרובית. כי במע ברב זה, בקרבת כפר-מנחם, נולדה אחת ה"שעוריות הגדולות של ערב הבחירות. הוכח כי משרד-הסעד, הנתון למרותו של שר דתי, שלח עשרות המחאות לבני המעברה, להלכה כתשלום-סעד, למעשה כדי לשחד אותם ל"הצבעו בעד מפלגתו של השר. השבוע, אחרי הפסקה של כמה חודשים, נזכר השם חרובית בשנית. הפעם היתה ה"דיעה בעתוננים הרבה יותר צנועה: ילדה קטנה מתה במעברה מחוסר תזונה. למולה הרע נולדה אותה ילדה, רחל זיתון,

הארץ

בחורה בת 3, ילידת פולניה, בעל עסק מבוסס, מעוניינת בגבר אינטליגנטי עד גיל 54-50, לא חשוב אם מסודר. (דיעות אחרונות).

לילי מזרחי, צה"ל
דוד שבט, צה"ל
מנחם גולדברג, תל-אביב
מי אמר שהוא זקן?

נאה עד נאה אחרי התפורות ענני ה"בוקר (מרחב).

דוד ביגיא, ירושלים
יום נאה הוא יום נאה הוא יום נאה.

אחרי הגיפוי שערך השבוע הבאמן ה"אנגלי ג'ק גיבונס, נעדרים בין השאר שמותיהם של י. וייס, בלם הטועל תל-אביב ושל י. גלור, החלוץ המרכזי של מכבי, מוסר כאבנו (ספורט לעט).

משה רושצ'וק, תל-אביב
ג'י. וי.

מנדל שפירא הקים לו דואר

עור בשם תוהו ובוהו

א מיתותו של בול רשמי למחצה מוטל בספק לאור האפשרות שכל אחד יוכל להדפיס בול משלו. כהוכחה לאמינות הבול ולערכו הבולאי, משמשת חותמת הדואר (בעיקר אם המכתב הוא רשום), ור העובדה שהמכתב מגיע לתעודתו. מושג זה נקרא בלשון הבולאים „מרוצה אמיתית“. מכתביו המזורים של שפירא השיגו הוכחה זו. הם הוחתמו ב" דואר הראשי של חיפה, הגיעו לתעודתם. איש לא העלה על דעתו בחוץ-ל" ארץ לבדוק אם אמנם רשומה וקיימת חברה ב" שם פאסקו. הבולים ה" פיעו בקטלוגים הבינ" לאומיים לבולים, קיבלו על כן, גושפנקה רשמית של ערך בולאי. בעתון בולאי בינלאומי משנת 1948 מוזכרים הבולים שהגיעו, לדברי החוברת מהערים חיפה ותוהו בוהו.

בולמוס הבולים תקף גם את מנדל שפירא. מנדל שפירא.

עדינות פאסקו

כ אדם המטורף לבולים, עמדה בפי ניו השאלה שהטרידה לפני דורות רבים את הדני המטורף: להיות או לחדול. הוא לא היסס הרבה, החליט להקים בעצמו חברה לשרותי-עזר בולאיים, שתתן ל-

הזמין גלופות והכין דוגמות כדי להציג בפני איש ההגנה.

אך יהושע אייזיק שמע בשיעמום בולט את דבריו של שפירא, התבונן ברפרוף במו"צ ציגים. כאיש פעלים נמרץ לא אהב נודניקים. הברקתו המסתורית של בן-שיחו לא עוררה בו, משום מה, כל התפעלות. "תגיש לי את הצעותיך בכתב", השיב בהבעה משועממת, קם ממקומו. השיחה נסתיימה.

ההצעה היתה יכולה להקסים איש-עסקים ברדעת. חברת אירון סברה אחרת. כאחת מישיבות החברה, לאחר שדנו כבר בכל סעיפי סדר-היום, העלה אייזיק את הצעתו של שפירא בפני חבר המנהלים ה"עייפים מיום הישיבות הארוך. ההצעה נדחתה.

המנהלים העייפים הלכו הביתה. בולו של שפירא נשאר על שולחן הדיונים כאבן ש"אין לה הופכין. הוא לא זכה אמילו ל" תשובה.

תוהו ובוהו בולאי

שפירא המשיך בעיסקותיו הרגילות. כליגשק חלודים ובלתי-ראויים לשימוש הוסיפו לעבור תחת ידיו. הוא שמר על בנייני הסכניון בלילות קרים, בילה את ימי הקיץ הלוהטים בצריף הפח של מכבי"אש מתנדבים. כך מצאה אותו מלחמת תש"ח.

מצב התוהו ובוהו שהשאירו האנגלים עם סיום המנדט, היה זמן אידיאלי לכל בעל חברה בולאית. כי עם חילוף שלטון מופתי עים תמיד בולים זמניים, חותמות לשעה או לשבוע, ועסק הבולאות משגשג או ופורח.

מאין יכולת כספית וטכנית להדפיס אז בולים חדשים, הוצאו ממחסניה העשבים של הקרן-הקיימת-לישראל כל הבולים הישנים שהודפסו אי-פעם. כל מנהלי בתי-הספר, ש"כרשומם נמצאו אז בולי הקרן הקיימת להד-

בחוברת המכירות של חברת בולים אמריקאית, מסברואר 1952, נקבע מחירה של מעטפה מ" בוילת ב" בולי פאסקו לסק 32.5 דולר.

שפירא, שידע כי ערך כל סחורה נקבע הודות להיצע והביקוש בשוק, לא הצניף את השוק בבוליו.

הביקוש אחריהם הלך וגדל. אולם שפירא עדיין לא ראה פרוטה כריחה, השקיע את כל כספו להכשרת הקרקע לעושר המקווה.

המועמד לכס המלוכה

ס וחררי הבולים בארץ קיבלו מכתב ביום מחבריהם בארצות-הברית ובכולם דרישה אחת: "הבו בולי פאסקו!" היו כמה סיחרים שלא ידעו את מקור הבולים המז"רים אודותם סיפרו להם חבריהם. שפירא חילק מבוליו לכולם, חינם. הסוחרים, ש"רבים מהם ידעו שבולים אלה מזוייפים, הת"עלמו מידיעה זו, קיבלו ברצון את בוליו, הפיצו אותם בכסף מלא בארצות-הברית.

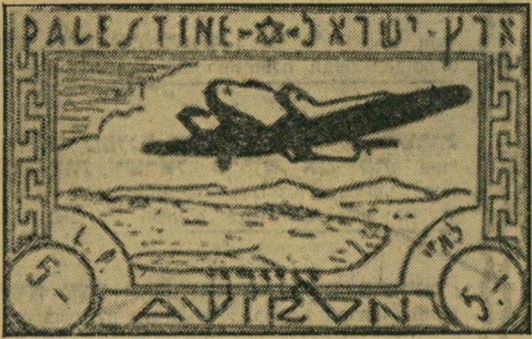
בראותו כי הביקוש לבולי פאסקו ה"לך וגדל, הדפיס שפירא 1500 גליונות נוס"פים בעלי 45 בול גליון. כדי להעלות את ערכם, הדפיס כמה הדפסות טעות. בתמונה האוירון שבבול נראה כשהוא כשהוא סס על גבו. הוא התקשר עם ריפא-השיניים סול"ניק מנתניה, מי שסען בשעתו שהוא נצר למשפחת דוד ומועמד לכתר המלוכה בישר"אל. הלה, גם הוא חובב וסוחר בולים, עמד להגר לקנדה, הסכים לקבל משפירא כמות גדולה של בוליו לשוק בצפון-אמריקה.

חישי לא הסכים

א ודם כאן השיגו הגורל, בדמות הציבור המאורגן של בולאי ישראל, שמצאו כי שפירא איננו משלהם.

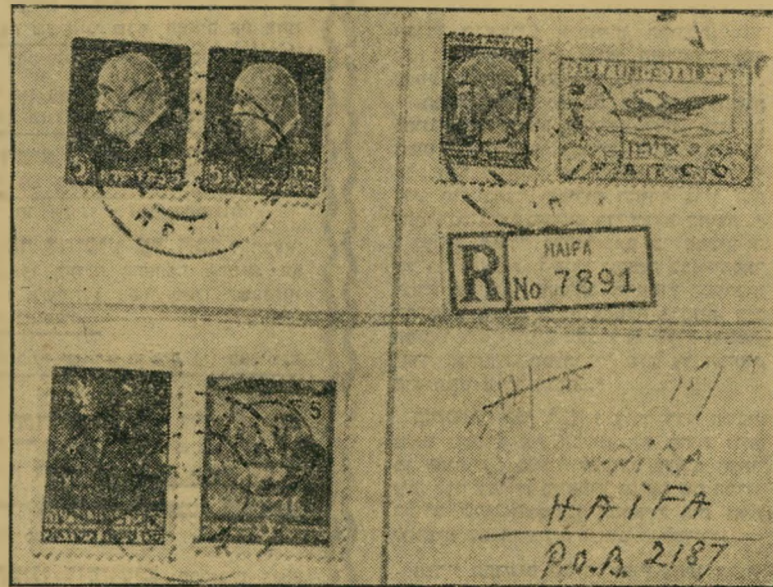
ד"ר אופיר, יושב-ראש אגודת הבולאים, הגיש נגדו תלונה רשמית על זיוף ב"לים. לשוא ניסה שפירא להציע את הפ"צח בוליו לעיריית חיפה, הסכים גם להע"מיו לרשימת 16 אלף בולים יקר-ערך כדי שתקים מוזיאון בולאי. אולם היה מאוחר מדי. אפילו עיריית חושי לא הסכימה לכך. נגד שפירא הוגשה תביעה פלילית בפני בית-המשפט המחוזי בחיפה. שפירא הורשע, נידון למאסר שלוש שנים על תנאי. כשבוע שעבר עסקו שלושה פקדי בית-המשפט בהשמדת כל בוליו של שפירא ש"הוחרמו על ידי המשטרה. פקיד בית-המש"פט אישר: "כל המוצגים הושמדו כחוק!" הנאשם עזב את הארץ עני וחסר כל על מנת לבקש מזולו במקום אחר.

הדפסות-טעות נדירה ביותר, בעלת ערך רב בשוק הבולאי.

בולו של שפירא רמטכ"ל ההגנה הבטיח לעיין

בוליו את ערכם הבולאי. על אלפי גליונות נייר כתיבה ומעט"פות, הדפיס את שם חברתו - פאסקו, רא"שי חיבות של המלים האנגליות "חברת ההובלה האווירית הארצישראלית". הוא מצא לה גם כתובת: "משרדו של ידיו, ע"ד שפירא. מנדל הדפיס את המלה פאסקו על בוליו שגלופותיהם נמצאו מוזמן בידיו. הוא היה בעל 45 אלף בולים. רובם נשאו את הכתיבת פאסקו, חלקם נשארו עם הכתובת אוריון.

מועטפת מכתבים מימי הבראשית, עם בול שפירא נצר מבית דודי נסע לקנדה

שפירא התרוץ הריץ מכתבים לכל ידי דיו הבולאים, הסביר כי חברתו קמה בימ"י חרום כדי לשרת את קהל כותבי המכתבים. הוא הודיע כי חברתו שולחת את המכת"בים לרומניה, איטליה וארצות אחרות, ומ"שם מובלים מכתביו למקומות יעודם (לרוב ארצות-הברית) באמצעות מטוסי-דואר רגי"לים. על מכתביו אלה הדביק שפירא בולי דואר של תקופת המנדט, בולי דואר של הק"רן הקיימת, הוסיף עליהם את בולי חברת אוריון ופאסקו. המכתבים נשלחו לרחבי ה"עולם.

בקה על גבי תעודות, נצטחו להעבירם מייד לסיכנות. הבולים הופיעו כבול-דואר רש"מיים, הוטבעה עליהם חותמת "מנהלת העם" ו"דואר". בחל"אביב היתה החותמת רבועה, בחיפה, עגולה.

באותם ימים של ניתוק חלקי ארץ ש"ר, הוציא כל מחוז חותמת-דואר משלו. סיחרי הבולים קפצו על המציאה, דאגו לכך שמכתבים למאות יישלחו אל כתובת ע"צ-מס. חותמת נהריה וצפת הנוצרה, שהיו כע"לות ערך בולאי רב, הופיעו על מאות מכתבים.

מנדל שפירא (50) היה אהוב מאד על חבריו בעבודה במחנה הצבא הבריטי שבטירה, ליד חיפה. מדי פעם הביא הגבר שבהשיער בולים לילדיהם, סיפר על אוסף בוליו, על קשריו הבולאיים שהשתרעו מגרנ"לנו עד צילי וחוף הנהב. הבולים לא היו עיסוקו היחיד של מנדל שפירא, נמוך הקומה. הוא שימש גם נשק ב"הגנה, שומר לילה בסכניון החיפאי ששי"מש כמרכז הסליק הגדול ביותר בחיפה, חבר בגדוד מכבי"אש מתנדבים, מוסד שגם היה הסוואה כמעט-רשמית לאנשי ההגנה בתקופת המנדט.

איש צעק: מצאתי!

שפירא לא היה אדיש נוכח מצוקתה הכספית של ההגנה. הכלים העלובים שעברו תחת ידיו המאומנות העידו על מצ"קה זו. מצבו הכספי של שפירא עצמו אף הוא לא היה מזהיר. שפירא, בעל לאשה חולנית ואב לבן, חי בצמצום ממשכורתו הדלה כפקיד קטן וישר במחנה הצבאי. הוא חי"פש תרופה נגד מצוקת הכלל והפרט.

לילה אחד, בשנת 1945 כששכב עד ומת"לכט, קפץ לפתע משטחו כארכימדס מגי"גית האמבטיה, וכמוהו קרא "מצאתי!" הרעיון שביצבץ בלב שפירא היה הנצל את בקיאותו הבולאית, שהיתה ידועה לכל מכבד בול בישראל. הדרך לעצמאות כלכ"לית, כך החליט, רצופה בולים טובים.

במדע הבולאות קיימים שני סוגי ב"רים: בולים רשמיים המודבקים על המכת"בים כדמי הובלת המכתב המוצאים על ידי הממשלה; ו"תחיי בולים", רשמיים ל"מחצה, המוצאים על-ידי חברות פרטיות ה"גובות דמי שרות עבור הובלת המכתבים. רעיונו של שפירא היה שפנס בהחלט: "הב"רה הקרן-הקיימת-לישראל דואר נוסף ל"שרות רגיל, תוציא לצורך זה תחיי רש"מיים-למחצה בכמות מוגבלת. תחיי-בולים אלה יודבקו על המכתבים נוסף לבולי ה"דואר. החידוש בתחיי אלה: בפעם הראשו"נה בהיסטוריה יוטבע עליהם השם "ארץ-ישראל", שם שממשלת המנדט, מתוך ס"יבות ברורות, לא רצתה להכיר בו. בולים אלה יעשו שרות דוארי חשוב, ואספני הבולים בעולם יקפצו עליהם, ישלמו תמורתם סכומים גדולים.

תגיש לי בכתב!"

שפירא הושב כי על חברה הקרובה להגנה להוציא את הבולים-תחיים, חב"רה שתהיה רשמית למחצה בעיני היישוב. החברה שנראתה לו ביותר: חברת-התעו"רה היהודית הראשונה, אוריון, שהיתה כע"לות הסוכנות ותחת השפעת ההגנה.

כשיצא פרופיסור יוחנן רטנר* מאחת ה"ישיבות הסוערות שהתקיימו במטה ההג"נה ששכן בסכניון, מצא לפניו את מנדל שפירא שביקשו להקשיב לדבריו. כצורה מגומגמת במקצת הירצה לפניו את רע"יונו, רטנר הסכים להפגישו עם מפקד ההגנה, יעקב דוסטרובסקי**.

שפירא ראה זאת כנצחון אישי. בימים של קונספירציה קשה היה להיפגש אישית עם מפקד ההגנה. דורי הקשיב לדבריו בשי"מת לב, הסכים עקרונית לרעיונו, החליט להפגישו עם האחראים לענייני כספים.

אחרי שבועות של כיתות רגליים, פגי"שות במקומות-סתר ושיתות אינסופיות, הוס"כם כי יפגש עם יהושע אייזיק, נציג ההג"נה בחברת אוריון.

שפירא, שכבר ראה בעיני רוחו את ב"ר לו משוטט בעולם כולו, התהה את צורתו,

* מאוחר יותר: אלוף יוחנן רטנר, נס"פח צבאי ראשון בשגרירות ישראל ב"ברית המועצות.
** מאוחר יותר: רביאלוף יעקב דורי, כיוס, מנהל הסכניון.

גל אנטי-ציוני חדש יצא את ברית-המועצות, יחדש את ימי משפט-הרופאים. לפי הודעות מערביות, נאסרו בברית-המועצות 138 יהודים חשודים, שיועמדו לדין כסוכני ממשלת ישראל ושרות-הריגול האמריקאי. משרת המיביצע: התקרבות נוספת לערבים. סטרה שניה: להצדיק מחדש את הוצאתם להורג של רודולף סלאנסקי וחבריו, שהואסטו בשטחי גג בציונות וגם בטיטואיזם. אחרי שהטיטואיזם הפך עתה לכשר במחנה הסובייטי.

ממשלות ערב יעבירו את החרם הערבי לפסים אנטי-שמיים גלויים. הלוואת הקו החדש היא טעויה, שחללה דורשת סכל פירסת אמריקאית, הרוצה לחסור עסה, כי תביא תעודה מאושרת בידי הקונסוליה הסעודית שאין יהודים בהנהלתה. צפיים שגם מצריים הלך בדרך זו.

הכן את עצביך למיררה אינפופית של הצעות-שלום המרות-שחר, שכל מטרתן לדחות את אפספת הנשק לישראל. מלבד הצעות שונות של ממשלות המערב, יבואו לארץ גם כסין שליחי שלום, ביניהם סתוך שביתת-הנשק ראלף באנץ', מזכיר האו"ם דאג האמריסילד וסבר מרלנחטס ריצרד קרוטסן, שיחזור שנית לארץ כדי לרכוש נכבות למען גמאל עבד אל-נאצר.

אורח חשוב אחר בישראל, השנה: או נו. ביקורו השני בישראל יצא לפועל אחרי שאיטיות ישראלית רמת-מסלה תבקר באביב זה בראונן.

ידיעה משמחת לאנשי מפלגת כשרים: שורה של משרות עומדת להיפתח בנציגויות ישראל בדרום אמריקה. אחרי שהתפטר יוסף קיסרי הציוני-כללי מתפקידו כשגריר במקסיקו, יחולו שינויים כלליים בנציגויות חיבשה. בין השאר: ימתה נססה צבאי ליד כל נציגות.

סחות משמח יהיה מצב הדיפלומטים הזרים בישראל: לפחות אחד מהם יסבול קשה כשייגלה שהוועד מעורב בפרשת חברתה במדמים גדולים.

הסתדרות העובדים הלאומית תתחלה, תצטרף להסתדרות הכללית. לעומת זאת אין סיכוי רב לאיחוד תנועת חחרות עם מפלגת הציונים הכלליים, למרות שאחד התומכים בדבר הוא המסורר אורי צבי גרינברג, שאמר כי "זה יכול לחויל, ובחזאי לא ידק"ו

היכוון לקרב מעניין בין עזריאל קרליבך לבין גרשום שוקן, שביניהם יש חשבון ישן, כאשר יגשים עורך-מעריב את תכניתו להוציא עתון-בוקר שייקרא שחרית, יהיה נוסד בעיקר להתחרות עם הארץ. לצורך זה יבנה מעריב בנין חדש, בשותפות עם בנק יפת.

חדשה עתונאית אחרת: הנחנת הציונים הכלליים סירבה להתערב בבעית מינוי עורך להבוקר, דבר שעומד לגרום לריב גלוי בין שני הסועסדים, יעקוב גרומן ואייזיק רמבא.

פרשת קסטנר תתחמם שוב בעוד חדשים, כאשר יפרסם עז-קסטנר ויאל בראנר את ספרו, זברים כהיתם, שמתרתו להגן על שרת וקסטנר. בראנר, הנתון להשפעת המלאה של חוגי שרת, תחיים את סועד הופעת הספר לתוכנית הכללית של ההתקפה הפסיכולוגית הפירוקסטרנית.

כדאי לך להתחתן. בשנה הבאה ייחננו בעלי משפחה שהנחות גדולות במס ההכנסה, ואילו רווקים יצטרכו לשלם מס סוגבר בעד אותה הכנסה.

פרשת שייקה ירקוני עלולה להביא במכוצה כמה מקרים, אם שייקה יגשים את אימתו להגיש משפט נגד משרד מבסוח, שיביל חוזה עמו וחציע לו פיצויים אחרי שחענין עורר דגד שלייל ביותר בעתונות.

קזבלאן של יגאל מוסינזון עומד להופיע על חבר: הבמאי פיטר פריי והקולנוען נורי חביב חביב ישתפו פעולה בהסדסת החחזה, עם שינויים ניכרים. מחזאי ישראלי אחר שיוכל לשמוח: טטח ססיר, שמחזוהו האחרון גלחמת בני-איר עשויו לזכות להצגה באיטליה.

שלב נוסף בדרך לאילת: הקמת כחתי ישובים חדשים בין באר-שבע וחוף המפרץ, בעתיד הלא-רחוק.

סכנה לאוכלו חזיר: בקרוב יתחדש הלחץ לחוקק חוק לאיסור גידול החזיר ומכירתו בכל רחבי המדינה. שיבתו של זרח ורהפטיג לתפקיד תתי-שר חתרות היתה סותנית בקבלת שורה של חוקים זתיים.

הפרוגרטיביים, לעומת זאת, ירחצו למען הלאמת לשכות-העבודה, דרישה שהועלתה עלייזם עם כניסתם לקאליציה.

תלמידי הגמנסיות יוכלו להתבתן לזועזועים. סכסוכים קשים יפרצו כאשר ידרשו מורי בתי-הספר התיכוניים להסוות את שפרם לשכר האקר-מאים בשרות המדינה.

גם במשרד הדואר עומד להיפתח מאבק בין חסר, יוסף בורג, לבין המנהל הכללי, בן מנחם. גם כאן יתה חנושא: חגדרת הסמכויות של חסר והמנחל.

אליעזר ליבנה, לשעבר ח-כ מפא"י, עומד לחדש את התקפותיו על מפלגתו בעתונות בטרם, לקראת בחירות לועידת מפא"י, ליבנה אינו מאמין כי הבחירות יביאו לידי שינוי, אך מקוה כי פרסומיו יגרמו כאבראש להנהגה.

עיריית תל-אביב תוסיף גם להכא לעניין את אזרחיה. לאחר שביחת עובדי העיריה, שנסתיימה בנצחון האופוזיציה, יאורגנו עלייזת הפגנות ופעולות-לחץ אחרות מצד תושבי הסכנות, כדי להפריע לכבודת תחלת העיריה ולהוכיח את אולטייזת כלפי הפרברים.

עתונות

מה נשמע ?

הוא אינו מוסיף נוסף משלו. לא התלוץ צות ולא בריחה ולא סאטירה ולא הגזפה. והוא אינו "מרבץ"... הוא מתאר את הדב"רים כפי שהינם... במלים חמות אלה קיודם מעריב במודעות גדולות את פניו של תגבור-תו האחרונה: דן בן-אמוץ.

לא היו אלה דברי רהב. כבר בסדר הראשון שלו באכסניה החדשה הוכיח בן-אמוץ, לשע"בר חייל בחל-הים הבריטי בחיפה ואחר-כך מלך-הבריחות של הפלמ"ח לפני המלחמה, כי אכן הוא מתאר את הדברים כפי שהינם.

כתבטור בן-אמוץ
איפה בית השימוש ?

הקרבן הראשון: אכסנייתו הקודמת, דבר השבוע, בו פרסמו טוריו השבועיים (מח נסעם ?) עד לשבוע לפני כן.

המסדרון היה מזהם אף כי השמשות הפגות אל הרחוב הבריכו תמיד. ציגורות המים הקרים דלפו בתורים. ומה שנורא מכל: חדר הנוחיות, אם תסלחו לנו על הברי טוי, עמד בחצר ובלילות החורף צריך היה להתכרבל בשני מעילים כדי לצאת החוצה... לעומת תיאור פלסטי (אם כי סמלי) זה של דבר השבוע, השוכן למעשה בבנין-הפאר החדש של דבר, התלהב בן-אמוץ למערכתו החדשה: "הבית מוסק בהסקה מרכזית, מים חמים וקרים זורמים מהברז 24 שעות ביממה, וחדר הנוחיות, תסלחו לי שוב על הביטוי, הוא ממש בתוך הבית..."

מחמאת או רמו ? עורך דבר השבוע נדהם כשקרא את המלים. לא פחות נדהם מן הכותרת: בניגוד למקובל בעולם העתר-נות, לקח עמו דן בן-אמוץ גם את שם המורר הקודם שלו, השבועון הסמא"י היה נאלץ להציא שם חדש (יהיה טוב...) למדורו.

חבריו המרשים של בן-אמוץ צחקו מן ה"טור, אולם הצחקו היה נכון במקצת. הם לא היו לגמרי בטוחים למה התכוון חברם החדש בדול-הממדים ותכולה-עיקר, שופע הבריחות. תהה אחד מהם: האם המלים "בית הנוחיות הוא ממש בבית" נתכוננו סכמאנה או כרמוז?

מנגנון

טעותו של צלאח

אם פירמה אחת מייצרת עטים, חייב ה"קהל לקנות את תוצרתה — תהיה זו טור בה או גרויפה. אולם אם שתי חברות מייצרות עטים, יכול הקונה לבחור ביניהן. וההתחרות, כידוע, מאלצת את שתי החברות לשפר את שרותן.

מה שנכון לגבי עטיס-נובעים, חייב להיות נכון גם לגבי מוכתרים. כך, על כל פנים, החליט הממשל הצבאי. על כן, במקום ה"פכתור מסמרתו מיני התורכים והאנגלים

החלה מדינת ישראל לאחרונה לחלק ביד רחבה חותמות מתכתיות קטנות, הקובעות כי נושאתיהן הם מוכתרים כחוק וכדין. בכפר ג'יש הגלילי, למשל, מצויות חות"מות נחמדות אלו בידי שלושה אנשים. אך למ כאשר הזמין המושל הצבאי לפני שבוע את המוכתרים לשיבה מיוחדת, הופיע רק צאלח חליחל.

תיק ושלושח עטים. מאז שנתמנה למוכתר* לא נראה צאלח בן הי"ז בלי תיק העור העבה החדש, שקנה במיוחד למט"רות ייצוג. הוא גם קנה שלושה עטים נוב"עים חדשים. התושבים, שידעו כי חליחל אינו יודע קרוא וכתוב, תמהו כמקצת.

באותה ישיבה מסר נציג הממשל הצבאי הודעה חשובה: בגלל סיכות מסוימות, יהיה חלק מסויים של אדמות הכפר סגור בפני תנועה ואין להיכנס אליו עד להודעה חדשה.

המוכתר חי"ך, הבטיח להעביר את ההודעה לתושבים. אלא שלרוע מזל התושבים, לא ידע נציג הממשל הצבאי כי צאלח חליחל אינו מבין עברית כהלכה. במקום להודיע כי חלק בלבד מאדמות הכפר הוכרו כשטח סגור, מסר חליחל לתושבים את הידיעה המחלחלת כי כל אדמות הכפר הפכו שטח אסור.

וכן, במלוא עונת הזריעה, נשאר ערביי ג'יש כלואים למעשה בתחומי כפרם. עד אשר, לאחר שבוע תמים, הופיע נציג הממ"ש של הצבאי לביקור שיגרת, תיקן את טעור תו הבלשנית של האישי הנבחר.

אשקלון

לידתו של רעיון

במקומות רבים בארץ, השם זונאבנד הוא שם מפורסם. הוא מפורסם במיוחד מדרום לראשון-לציון, כסביבות אשקלון. הודות לו, לובשת כיום עיר הגנים הצעירה, על ת"חוף הדרומי, את צורתה המלבבת.

כאשר ביקר ד"ר הנרי זונאבנד בישראל אל לראשונה, בא המרצה הממושקף, גרוש חוש ההומור של אוניברסיטת יותנסבורג כשליח יהדות דרום-אמריקה לישוב העברי, שהתחמסר בעמדותיו הראשונות לקראת מלחמת העצמאות.

הוא נפגש עם דוד בן-גוריון ואליעזר קפלן, כשאלה היו עוד מנהיגי הסוכנות ה"יהודית, ביקש לברר במה יכולה יהדות ארצו לעזור לישוב במאמץ המלחמה. הוא גם הציע הצעה שראתה בלתי-מציאית במקצת: הקמת מיפעל-בנייה שיקשור את יהדות דרום-אמריקה לארץ-ישראל, יעזור גם לפתור את בעיית שיכונם של רבבות העור"לים החדשים שבדואי יתפשו מקלט במדינה החדשה לאחר הנצחון.

שומעיו חייכו מתוך ססק. ד"ר זונאבנד חי"ך מתוך אופטימיות.

ראשון בין הלוהמים. כעבור שני ימים, כעזרת מימון מכספי יהדות דרום-אפ"ס, ריקה, הפך הרעיון למציאות. זונאבנד, שר"כש לעצמו שם בינלאומי כמרצה לסוציולוגיה ותיכונן ערים, ניגש גם להוכיח את יכולתו המעשית. הוא עזב את ביתו, את משפחתו ואת קתדרתו, ניגש להקים עיר חדשה בישראל.

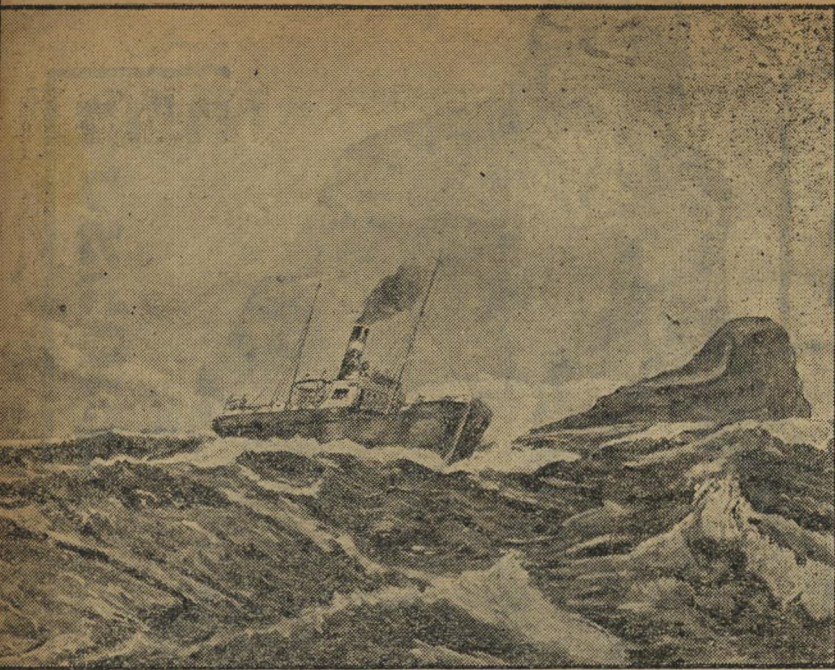
העיר: אשקלון. הרעיון: הקמת עיר מודרנית גדולה שלא תהיה ישימון של בטון. התוכנית: בניית עיר-גנים. מורכבת מח"מש ער"ילכת המשלימות זו את זו. כל אחת מהן תהיה בת 10 אלפים תושבים, תשמור על המיבנה החברתי ההדוק של ישוב קטן ויחד עם זאת תהיה די גדולה כדי לקיים שירותים ומוסדות מרכזיים פורים.

זונאבנד נתמנה לראש מועצת עירו ה"מבהיקה. מאוחר יותר, צורפו אשקלון וה"עיר הערבית מגדל לעיר אחת, שתהיך תחת ראשותו של הדוקטור מרכיב משקפיהקרון העבים.

השגעון המזהיר. לדוקטור היתה תכור נה בולסת: הוא ארב את המצבים הדרמ"תיים על כן מצא המרצה השלח את עצ"מו בחפירות הקדמיות של חזית איטליה (חטשן בעמוד 12)

* פירוש מחלח. נבחר". התפקיד אינו סזכה את בעלו למשכורת מסשלתית או לתשלום כגשוח.

התעלומה של סירת השלושה

תמונת א/ק מסרה, מצויירת עידירי רביהחובי
 "האם אתה היית פעם במצב כזה?"

הכללית. שטמפפר נתבע לדין. מן הרגע הראשון היה ברור כי אין שחר לבירור כל עוד חסר הקפטן הזר. באחד הימים הופיע באולם החיפאי, אחרי שהושט במיוחד ארצה: איבין ביארקה הרנה, בן 59, ימאי מאז גיל 14, כעת נוטס בגמל קופנהאגן. דו-הקרוב בין הקפטן הגמור, שדמה במקצת לפנספר טרייסי שקט, שתקני, שוקל כל מילה, לבין הסניגור אהרון חוטר-ישי, עצבני, דהמתי, בעל היתוך-פנים מונגולי, יליד רוסיה שהיה קצין קרבי מצטיין בבריגדה היהודית, היה נקודת-השיא של המשפט. לשוא גישה עורך-הדין לפרוץ את הביצורים הנפשיים של הקפטן. הלה ישב ליד דוכן העדים, לא התר-גש, חזר על דבריו ללא שינוי.

"קד לדבר על זה..."

מה עשה הרנה, ותיק של שתי מל"חמות עולם, שאינו מעשן ואינו אוכל בשר, אך רץ כל יום עשרה קילומטרים, עת הרגיש שהאניה טובעת? לדבריו, אמנם הר-שה לשטמפפר להוריד את סירות-העבודה, אך רצה שהצוות יחזור אחר-כך לאוניה כדי לנסות להוריד את סירות-ההצלה הגדולות. הוא לא יכול היה להסביר מדוע לא דאג להשתמש במכשיר-הקשר, לא הבטיח את העברת ציור ההצלה לסירות הקטנות.

מה חשב באותו רגע? השיב הוא, בחיך אטי: "מה שחשבתי באותם הרגעים אף אחד לא יודע. גם אני לא". מדוע לא השתמש בראקטיבה? "לא חשבתי על זה. האם אתה היית פעם במצב כזה? אתה חושב על הרבה דברים אחרים... קל לדבר על זה עכשיו...". היתה זאת הבעיה האמיתית של המשפט. עת נמשכו השיבויות יותר ויותר באולם הדין מאדם, אחרי שהקהל כבר איבד כל ענין בדינאים, התחבטו הפרקליטים לובשי-הגלימות בניסיון להחזיר את מצבי-הרוח של אותם רב-עים רחוקים, מול פני המות. היה זה ניסיון בלתי-מציאותי.

כי השאלה לא היתה מה יעשה אדם במצב מסויים כשיש לו זמן לחשוב על כך בשקט. השאלה היתה: מה יעשה אדם גורמלי במצב כזה תחת לחץ סכנת-המות, כשאינו יכול לשקול את מעשיו בקור רוח? ובאיזו מידה מטילים עליו מעשיו אלה אחריות פלילית? השופט המחזיט אוגניה וינוגראדוב לא היססה לקבל על עצמה אחריות מוסרית כה כבדה. היא מצאה את שטמפפר אשם, דנה אותו למאסר שנה.

הטביעה האחרונה

שטמפפר לא קיבל את הדין. לא רק העונש העיקר עליו, אלא עצם העובדה שנמצא אשם למות השלושה, שהוריהם עקבו אחרי כל מלה של המשפט. הוא ביקש להוכיח שהוא חף מפשע, הגיש ערעור. השבוע שטה רוחה של א/ק מסדה בפעם האחרונה דרך אולמי המשפט בישראל. בית המשפט העליון גזר את דינו האחרון, והספי-מאחר שאיש אינו יודע כיצד ניספו השלושה, מאחר שהסירה עצמה לא טבעה, איי-אפטר להטיל את האחריות למותם על איש. אנוש שטמפפר, קצין ראשון, שזו היתה טביעתו השלישית, יצא סוף-סוף זכאי. פרשת מסדה טבעה סופית.

בשעה שבע בערב יצאה א/ק מסדה, אוניתו היחידה של קואופרטיב אופיר, ממל ויכוואלנציה האיטלקי. הים היה שקט. תוך שעה ירד הערב. הלילה היה חשוך ומעונן.

רביהחובל הדני, שנחמנה זה עתה עלידי הצוות של האניה הקואופרטיבית, ושוו הפעם הראשונה בחייו מילא תפקיד של קברניט, לא הרגיש בטוב. האניה נטתה לצד אחד, כנראה בגלל טעינה בלתי-יכונה של מטען עצים. הוא ציווה להוריק את מיכל המים אשר בצד השני, כדי לאזן את הסיפון. היתה זאת שגיאה ימית חמורה. רק כשיש מיים במיכלים בשני צדי האניה אפשר לשמור על שווה-המשקל בשעת צרה.

מה התרחש כעבור זמן קצר תיאר הקצין השלישי צבי נוימארק בדו"ח שלו למערכת העולם הזה (651), כעבור כמה ימים: "עורר אותי רעש גדול... הכלים שעמדו על הסיפון התדרדרו הצידה... ניסיתי להוליק את האור, אך הוא לא נדלק... בעלותי במדרגות הסיפון שמעתי את צפירת האזעקה וקריאה להיכנס לסירות ההצלה..."

דמויות אפלות על הסיפון

את אשר קרה ברגעים הספורים בין חיים ומות, לפני חמש שנים, מן הרגע בו הושמעה הצפירה ועד לטביעת האוניה, נאל-צו בתי-המשפט הישראליים לנחש בעשורת ישיבות מפרכות. מספר התיאורים היה כמס-פר הניצולים. לכל אחד מהם היה סיפור ש-סתר לחלוטין את כל האחרים. כמו בסרט היפאני ראשון, היה נרמה שכל אחד נכון. על הסיפון התרוצצו דמויות אפלות: שמר-נה אנשי הצוות הישראליים, הקפטן הדני, אנשי הצוות האיטלקיים. כל אחד הגיב בצורה משלו על סנת המוות המיידית שאיימה ע-ליו. הקפטן שחק, הישראליים ניסו להשליט סדר. האיטלקים יכבו, קיללו והתפללו. באמצע האניה היו שתי סירות הצלה על

בניהם הקצין הראשון אנוש שטמפפר. כש-ניסו עוד כמה איטלקים להידחק לסירה, הר-חיק אותם אנוש שטמפפר בכוח.

"יעזוב את הסירה!"

יש מהר התרחקה הסירה מן האניה הטובעת. רק אז נתברר ליושביה כי אין בה בכלל משוטטים. הסירה היתה חסרת-אונים בורם החוק, בודדה בתושיך המוחלט.

אילם גם צרה זו נשכחה מיד: דבר איום יותר נתגלה. הסירה התמלאה במהירות ב-מים. איש לא ניחש בהתרגשות הרגע את הסיבה הפשוטה: בתחתית הסירה חור, שיש לסתמו בפקק. "לעזוב את הסירה! לחזור לאוניה!" צעק שטמפפר, בן-חדרה כחול-עין, וקפץ הימה. חיש מהר הגיע חזרה לאוניה.

היתה זאת פקודה גורלית, שעמדה במרכז המשפט. האם היתה נכונה? ימאים ותיקים יודעים שסירת-עץ אינה יכולה בכלל לטבוע. האם היה מותר לקצין הראשון לנטוש את הסירה ראשון, מבלי לדאוג קודם כל לשאר

רביחובל הרנה
 רגעים ספורים —

נאשם שטמפפר

בין חיים ומוות — יושביה? דעת סניגורו של שטמפפר, במשפט: כן. זה היה מעשה טוב, כי בזאת הקל על הסירה. דעת הוריהם של שאר הימאים היש-ראליים: לא. על הקצין היה לדאוג לאנשיו.

הקפטן נשאר על הגשר

הגיע אנוש שטמפפר חזרה לאר-ניה, כבר סימו שאר אנשי הצוות את הורדת הסירה השניה. מלח קרירוה סתם את החור בתחתית בכיס הפגימה שלו. הסירה

שטה מסביב לאוניה עם כל אנשי הצוות ה-גותרים, מלבד שניים: הקפטן הרנה וקצין-המכונות השני, אורי פרוסקואר. תנועתו של פרוסקואר לוטים רפלי. ה-צעיר החיפאי, המחונן בדמיון מזהיר, הגיש הצטריוטר הסברים שונים, כל אחד מהם מפואר יותר מהשני. החידה לא נפתרה.

התנועות של רביהחובל היו פשוטות יו-תר. אין ספק שלא ידע מה לעשות. את משר-תו הראשונה כקברניט השיג זה עתה רק מפני שחברי הקואופרטיב רצו לחסוך את המשכורת של קברניט מנוסה (ויקר) יותר. היא פשוט נשאר על הגשר. רק מקרה הוא שלא נגש יחד עם האוניה.

כשחזרה הסירה השניה לקחתו, ירד לתא, אסף בקפדנות את כל ניירותיו ואת מדי ה-קברניט, ירד לסירה. שם שמע את סיפורו של אנוש שטמפפר, ששכב כמת בתחתית הסירה. אחרי כמה נסיונות למצוא את הסי-רה השניה, שעלו בתוהו, נתן פקודה להתור אל החוף, במרחק של 17 קילומטרים. בני-תיים נעלמה האניה מתחת לפני המים. אחרי תשע שעות של חתייה בקור האיום, הגיעו אנשי הצוות, הלבושים בסגימות, גר-פיות ותחתונים, אל החוף.

סירה ריקה מאדם

מה קרה לסירה הראשונה? הדבר יש-אר לעולם כאחד הסודות המזוירים ביותר של הימאות הימתיכוננית.

יחירות של חיל-הים וחיל-האוויר האיטלקי יצאו לחפשה, אך נאלצו לחזור מחמת ערה חזקה שקמה לפתע. רק כעבור כמה ימים נתגלתה סוף סוף הסירה, כשהיא שטה על פני המים, חולצה של ימאי תלויה על התורן כאות-אזעקה — והיא ריקה מאדם.

אין כמעט הסבר מתקבל על הדעת. הסירה לא טבעה. גם האנשים לא טבעו באותו לילה, כי מיבן מאליו שתלו את החולצה רק עם אור היום. אם כן, מדוע נטשו את הסירה שלא טבעה?

אפשרות אחת: בראותם כי החוף קרוב וכי אין משוטטים בסירה, קפצו למים כדי להגיע בשחיה, נתפסו בדרך עלידי הסערה, טבעו כולם. נימוק נגדי: היו בסירה אנשים שלא ידעו כלל לשחות.

בין הנעדרים היו שלושה ישראלים: רב-המלחים יוסף פלשטיין (32) מכונאי שלישי שלום קליין (19), מנהל המשק שרגא בוי-רובסקי (25).

מכתב דאב שכזו

מושך כמה חדשים אחרי האסון לא קרה דבר. נעשה ניסיון להעלים את פרטי האסון, כדי שלא יינתן נימוק לחברת הביטוח לסרב לשלם. נקתה אניה על שם הטובעים (א/ק השלושה) והקואופרטיב או-פיר הצטרף לחברת שוהם.

כעבור זמן רב הגיע מכתב לאחד ההורים השכולים. הכותב היה אורי פרוסקואר, ש-הסתפק עם אנוש שטמפפר. במכתב הביע פרוסקואר את דעתו כי אנוש שטמפפר אשם במות השלושה, הודיע שמצפנו אינו מרשה לו לשבת בחיביק-ידיים. ההורים פנו לתביעה

בני בנט, מלך הקל

הביא את הדי הג'ונגל לאולם הזירהטרון ו

שפמו הדקי. בעורקי זורם קצב במי קום דם, אומר. בני בנט תמיר-הגוף והשחרחר, גילה את אופיו הסוער כבר בהיותו בן שלוש. יום אחד, בשעה שהוריו נעדרו מן הבית, לקח מאוסף התקליטים של אמו את כל אלה שלא היו לוהטים די הצורך לטעמו ושבר אותם אחד אחד. הוא השאיר רק את אלה שהלמו את חוש הקצב שלו.

גג הקמור של הזירהטרון כמעט הן התעופף מעל לקורותיו. באולם יב" סקסופונים, טירטרו בונגו ותופים, הריעו חצוצרות, זמרים התעללו במיקרו" פון ונקשו עקבי רקדנית. הקהל הוסיף נוסף משלו: מחיאות כפיים קצובות וסואנות ורקיעות רגליים על ריצפת העץ. הרעש היה איום וגורא לאוזן רגי" לה, אך אלוהי ממש לאוזנו של חובב ג'אז אמיתי.

בן עי, לה כרק מספר, ניצוחו אף לרג

האיש שהיה אחראי לכל המהומה הת' בונן סביבו בחיך טורף, שהתפתל תחת

שברו את הכלים. במסעדה נצרתית, לאחר ביקור במקומות הקדושים, ולאחר שתיית "לזיים", עלה בני בנט על השולחן לקול תרועת החצוצרנים.

זכה פעמיים לנשיקות סוערות בהתלהבות לוחסת של חובבי אובדי העצות להשלים סדר

ריצים להשתגע. ככל שכלי-הנגינה הרימו את קולם, יצא הקהל בזירהטרון הרמת-גני מכליו. אף אחד מן הסוליסטים של הלהקה לא הצליח לרדת מחבמה מבלי להוסיף לתוכניתו שיר או שניים. בני בנט

העיקר קצב! ללא הרף במהירות יליד קובת, שכר

תופי הג'ונגל הנרי טוסן הכושי השתמש בבונגו, מין מהדורה חדישה של תופי הג'ונגל, לא רק לצורכי קצב אלא גם ללהטוטי ראוות.

הברבור מפאריס. קאטיה, שעל גופה כפי שאמר אחד מצופיה, לא היה אף סנטימטר מיותר אחד של בשר או של לבוש, הקטימה את הקהל בריקוד המתחיל בנעימת הברבור של ט'רסאנט, ומסתיים בטער'חושטים יחפת-רגליים.

צב המטורף

הקפיץ את הקהל מכסאותיו

ללמוד נגינה אצל מורים מקיף לצחצח נעלים כדי לאסוף דף זה.

*** המזגן שנוכד רקדן

כבר הפך בנט לברדן מקצור והחל להופיע במועדוני ליל. "לרקוד לא למדתי" הוא גולדתי רקדן. ואכן, כשעת ל התזמורת אין רגליו נחות, בשעה שידיו מקישות על זוג

תופיהמתכת שלו. כשהתגייס לצבא האמריקאי כמלחמת העולם השנייה, כבר היה בנט מנגן חתיק, אך הוא בחר בתפקיד קרבי ממש: מקלען במפציץ. בתפקיד זה השתתף הסגן בנט בהפצצת הערים הגדולות של גרמניה, עד שנפצע ברגלו מריסיס פי גו.

כשהחלים — גילו מסקדיו כי בכנו של הדיג מתוצואלה חבוי כשרון לאגרוף-גות. לאחר השתלמות במקצוע זה, כבש את תואר אלוף חיל-האוויר האמריקאי-משקל קל. את נסיונו, הן כמפציץ והן כמתאגרף, לא שכח — בעזרת מכות נוקיאוט מכהנות היטב הוא מנסה עד היום לחקות את רעמי ה"הפצצות על גבי תופיו — ובהצלחה תירה.

קצב כנשמה

את תזמורתו העצמאית הראשונה יצר בנט עוד במסגרת השירות הצבאי, בהיותו בן 24. לא-חר השחרור, חזר והרכיב תזמורת מיוחדת לנגינה בסגנון דרום-אמריקאי. הצלחת התזמורת החדשה הוביט-חה כמעט מהרגע הראשון, לאחר שזכתה בתחרות גאו עולמית בסאן ריס בפרס ראשון, ומנצחה הוכתר בתואר מלך הממבו.

"הקיימותי לעצמי תזמורת", הוא מספר, "כי לא הרגשתי את עצמי כבתוך שלי בשום תזמורת קיימת.

ית שפרצו משורות הקהל לזירה יום. לשוא ניסו הסדרנים ינה רצינית ושקאה.

זהו שמו של קטע ירכ הקהל אחרי תיפופו של בני הכסאות, הרצפה והמיקרופון.

בעיר הקודש. למחרת בואה לישראל הקדישה התזמורת יום לטיור במקומות הקדושים בנצרת, בעוד שהזמר הנרי רייס (למטה) הרכיב את עצמו על חמור בלוויית נעה ישראלית.

באראבאטיכי. זהו שמו של ממבו סוער המניע את בני בנט לקפוץ מעל לתופיו באוויר, לקול יללת סקסופונים.

תקיעה, שבי ריב, תרועה. החיצור השופע מפיו של הנרי קלייסון הכושי מחייב סאמץ רי ציני של לחיים שאפילו מי שרי גיל בזה מתק שמה מאד בביצוע. כמובן שהנרי הוא יותר מרגיל בזה.

אני דרום-אמריקאי והמוסיקה שלי היא מוסיקת קצב חמה. הקצב הוא הנשמה!"

התזמורת זכתה למחמאה חמה במיור, חד, כאשר הוזמנה להקליט מוסיקת-קצב לסרט מחבו של סילבא-נה מאנגנו, שרקדה לצליליה.

פיתוח האוזן

שעות הפנאי שלו אוהב בנט להאזין למוסיקה קלאסית דו"קא. "זה חשוב מאד כדי לפתח את האוזן", הוא אומר, "תוך כדי מריטה באוזנו השמאלית. בדירתו בת שני החדרים הוא מחזיק ספריית תקליטים מצומצמת של מוסיקה קלאסית בלבד, ללא גאז.

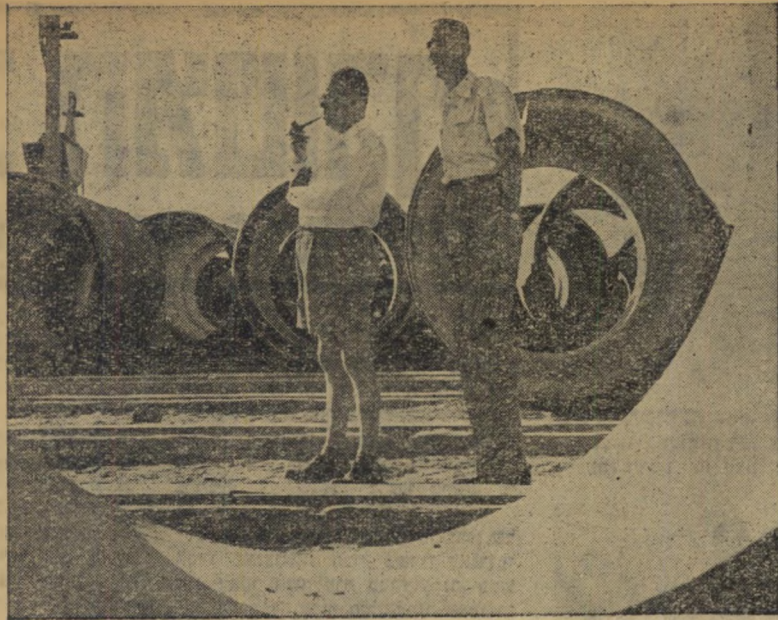
הקומפוזיטורים החביבים עליו בי מיוחד הם סטראוינסקי, רימסקי-קורסאקוב ודביסי. בין המודרנים, הוא מתלהב יותר מכל מבלה באר-טוק, ובמיוחד מן הקונצ'רטו לכינור אותו שמע בביצוע יהודי מנור-חין שביצע יצירה זאת לא מומן גם בישראל.

הוא בא לישראל לאחר המלצה חמה של לייאונל האמפטון, שאמר לו: "אם מציעים לך לנסוע לישראל — חטוף וסע. ארץ נהדרת וקהל נהדר!"

ממבו אמיתי. הרקדנית הבלונדית קאסיה הפגינה לעיני הקהל מחול ממבו אמיתי, המחול של האופנה ה"אחרונה שפלס לעצמו דרך בין המחולות האחרים ששלטו עד כה. המחמו נחשב עתה כמחול המקובל והאהוב ביותר על חברות עירוניות רבות בארץ.

נשיקת שלהבת. צעיר משולהב התפרץ לעברו של הזמר הכושי הנרי רייס לאחר סיום השיר הזהב השחור, המסיר עליו נשיקות סוערות, הכריס אותו לשוב לסיקרופון בשיר נוסף.

ראש-עיר זונבאנד (שמואל) במפעל הצנורות באשקדון תוכנית משוגעת ומצבים דרמטיים

גרון, לא יודעת למה. צעקתי: בקשה, בקשה, מה עשיתי? אמר לי: ירצה להרוג אותך! יש לי מזל שהסכין היחה מתה, לא חד. הייתי מתה ברגע. אחר כך השכיב אותי, ר' בסכין עשה על העיניים ועל הגרון. עכשיו אני חולה, יש ששערה דקירות, לא יודעת למה.

דרכי חיים טעמה של און

שני גברים התגלגלו בבוץ הדביק ביום סגרירי, באדמות אל-קביה, נצרת, הנחיתו מכות איש על פרצוף רעהו. מטביבתם נר צר מעגל נשים מייבבות ומיללות: "חידול! הרפו!" הגברים המשיכו בשלהם תוך קלי לות ויריקות.

לפתע נשמעה יבבה חדה מלאה ככי. לעיר ניהם הגהמות של הנוחכים נראה מוחמד עבדול מועטי יורק בבחילה את תנוך אוזי. נו של סלח מחמוד אלדבס. הרפס החום התערב בצבע דמו של סלח.

סלח המייבב הרים את אוונו הקטופה, ניסה, ללא הצלחה, להדביקה למקומה. הוא רץ אל הרופא בנצרת כשהוא משאיר את ריו פס אדום. הרופא הניד בראשו, הס' ביר שיכול רק לתפור את הפצע.

כשהובא בשבוע עשיר למשפט, נתברר כי מחירה של חצי האון במדינת ישראל הוא 50 ל"י קנס, ומאסר חודשיים על תנאי. מה היה טעם התנון? השיב מוחמד: "טפו!"

תזכיר

מדור חדש זה יזכיר לקוראים החל מהשבוע תצפיות שנתגשמו אחרי ש-ה עולם הזה- חזה אותן מראש, הצעות שהוצאו לפועל או מעשים שכאו כתגובה על פרסומיו.

סודאן העולם הזה (949) הציע כי מדינת ישראל תכיר מיד ברפור בליקה הסודאנית החדשה, על-מנת לרכוש את ירדן ולהחריף את ה' קרע בין סודאן לבין מצריים. השבוע הודיע ראדיו קאהיר כי ממשלת ישראל שלחה ברכה רשמית לממשלה הסודאנית, הכירה בה על ידי כ' דה-פאקטו.

הרשימה השחורה (העולם הזה (949) פירסם בהבלטה את גילויי שורת המתנדבים על סחרי הבשר מאיר עזרא, שהשתתף בהברחת 20 טון בשר, ושמואל לחוביץ, שרימה את המדינה אך המשיך ליהנות מחס' דיו של המפקח על המזונות. השבוע הודיע שר המסחר והתע' שיהיה כי בוסל הרשיון שניתן לעזרא וללחוביץ בקשר לעיסקה של ייבוא 5000 טון בשר קפוא מארגנטינה.

במדינה

(המשך עמוד 8)

וגרמניה, ממונה על יחידה של מלחמה פסיכר' לוגית. הקפטן, שיכול היה להשאר הרחק בעורף, היה בין הראשונים שדהרו על מני אטילידי, אל תוך גרמניה הנאצית.

כאשר תמה המלחמה, נראה לו אולם ההרצאות שקט מדי. הוא קיבל על עצמו לנהל מתנה-שבויים של 79 אלף שבויה-מלחמה אי-טלקיים. עבור שגוענותיו המזהירות ויכול' תו לבצעם, קיבל את תודת האימפריה הבריטית ודרגת מייג'ור (רב-סרן).

היו אלה אותם השגוענות שעשו ממנו תושב קבוע של אשקלון. בהכנסו השבוע למכוניתו, לאחר יום עבודה במשרדו באש-קלון, העיר שהועלתה מן החולות על-ידו, קיבל יחזקאל זונבאנד התקפתי-לב, הוא מת במקום, בגיל 56, כשהקד צעדים אחרים מת המרפאה הנוצצת שהוקמה כחלק משגוענו' תיו המזהירים.

פנעים הדרך לתשובה

בשעת לילה מאוחרת נשמעו תפילות עזות בדירת משפחת זגורי בעיר התחתית בחיפה. סימה זגורי (22) צעירה שחר' רת שיער, בעלת גוף תמיר ודק, לבשה חלוק בית, ניגשה אל הדלת לפתוח לדופקים. כאפלה הבחינה סימה בדמותו המוכרת של אלי (מגורבי) ורדי (26). בידו היה אק' דח.

ארבע שנים קודם לכן, היחה סימה נע' רה המימה, ובישיבת ונאה שה' אך עזבה את הקיבוץ בו התחנכה בכדי לצאת אל העולם הרחב, אל תל-אביב. סימה לא בחד לה באמצעים כדי למצוא את מחייתה, היא היחה מוכנה לעבודה קשה, עבדה כעוזרת בית פשוטה, שטפה רצפות, הדיחה כלים. כך התגלגלה לבתים שונים בהם הכירה טי' פוטיס שונים ומשונים.

בדירת רופא נשים ברחוב דיונוגוף הכר רה סימה נערה בשם אילנה, שהיחה מבקרת בקביעות אצל הרופא. נראה ששוטפת רצפה החיננית משכה את תשומת לבו של אילנה שכן זו פנתה אליה כאשר הימים בהצעה: "למה לך לעבוד קשה ולחש' כר מעט? בואי עמי ותרופחי הווי' איל-נה פרטה על המימיר הנכון בליבה של סימה. היא הפכה ליצאנית רחוב המשוט' טת ברחוב הירקון.

ילד למכירה. במהרה למדה סימה את סודות המקצוע, נוכחה לדעת כי יצאנית זק' קה להגנה מפני לקוחות גס-ריות. נות' ני חסות נמצאו בשפע, צעירים בעלי אר' רוף המוכנים לפרוש כנפיהם מעל כל גוד' קק, תמורת מחצית הרווחים כמובן.

סימה הכירה אחד מהם, התאהבה בו מיד. הוא לא היה אדש לאהבתה של נע' רת-הרחוב, הבטיח לה נשואים ברגע ש- יצטבר סכום כסף מספיק. סימה עבדה יומם ולילה, מלבד לקוחות הרחוב היחה עוב' דת גם למען בחייה-ברשות הגדולים, מטרה את כל כספה לאהובה, נמועה מלקנות לעצמה אפילו בגדים חדשים.

אולם סכום הכסף מאן להצטבר. חלפה שנה ולא נראה כל סיכוי לנישואים קרובים. סימה הבינה כי רומחה על ידי אהובה, החי' לילה לעזבו. בנותיים נכנסה להריון, ילדה בן שנמסר לאימוץ תמורת סכום כסף הגון. המאהב ראה בה רכישו הפרטי שאין לתת לו להישמש מידי. התקפה מלווה מכות רצח הבהירה לסימה כי הדרך היחידה להשאר בתחום היא להמשיך לעבוד עבור מעבי' דה.

מוכרי פלאפל אומללים. יום אחד נעלמה סימה, חזרה לבית הוריה בחי' פה, הודיעה כי ברצונה לשוב למוטב להני' שא לאמריקאי שהבטיח להוציאה מהארץ. אותו יאקני סובל-לב שכה לכלול בחשבונ' כי סימה אינה רשאית עדיין להתחיל על מעשיה, יש לה בעלים והם המחליטים ב' מקומה. אלה התחקו על עקבותיה, רדטו תחזור לעבוד עמם. סימה ביקשה את הגנת ממשרתה.

השבוע הוכיחה משרתת ישראל כי עב' רח של אדם אינו מונע בעדו את הדרך

אם אקבל מכתב נוסף ובו בקשה למי סור את כתובתה של העלמה אסתר לוינסקי — אצוחה. הרניו מצהירה בזה קבל עם ועדה, שאין לי ולוחמת ה' חיפאית שום קשר, ואנא, חידלו לבקש ממני את כתובתה.

אריסטוקרטיה עממית

כרצוני להתכתב עם נערה לא המונית, אך נם לא אצילית. כותב לי (820/852), איש צעיר בן 27 הטוען שהוא חובב ספורט, מר סיקה קלאסית ותיאטרון. לא סובל קולנוע וסנובים. את דעותיו אלה הוא מוכן להביע ככתב לנערה חיפאית.

אחת מן החברה

רשות הכתיבה ל(821/852): "כאשר נגד' זו מאחרי ששעשרה ומהצה השנים הרא- שנות לחי, החלו עוני החולות (1) תרות אחרי אחד המוצא עצמו ראוי ומתאים ל' טיפוס שמכמותי. הנתונים שהונגתי בהם: שקריות שחורות כחם (מבטי 100%) פנים מתוקים וחמודים וממדי נוס' אינם יכולים ל' ביטני בשום מקום ובשום זמן... השכלתי רחבה וביכולתי לעניין כל נעלי המין חתוק, ללא רתעה. נתברכתי בחוש הומור ובזיקה חברתית מובהקים לצבירת כמותי. ולטיכום הרניו הירוקן של אחת מן החברה מהשבר עית המונית במספר הקרוי תיכונ'עירוני בתל-אביב.

כשם אלוהים, לא סנונית

(822/852) חשב משר כל הזמן את מדורי לוויל וטשטי, ער שהחליט להצטרף לו גם הוא. מובן שהשתתפותו מעלה פלאים על רמתו של המדור, ואני אסירת תודה לו על שהואיל לכבדני בנכונותו הכתובה. מה טוב! — ובכן, הוא בן 22, בעל קומה ממוצעת, שעריו ערמוני, עיניו כחולות ושפתו נדל פרע (אולי בנלל עבודה שהיא סמל). השכלתו תיכונית. הוא אומר כי הוא רובב טיולים עד לשנקון, איננו מעשן, אי' ננו משתכר ואף לא בועט. על הנערה ש- הוצעה להתכתב אתו, להיות, אם אפשר, בלונדינה כמותי, לאהוב טיולים, מל-אביב אן מן החברה, אך נשוא פנים ואופן לא פלנטי, מתנה הוא. גושא והתחבתות לא חשוב. הוא כמות שיתרף עם כולו.

סמינריוספית, גבוהה ותמורה

סמינריוספית, צעירה, בת 17, שלמי תיאורה אני מניחה שהיא חמודה (823/852), מספרת לי שהחברה שלה נמאסה עליה, כולל 2 ח' חברים שהיו לה ער כה. היא אומרת שהיא נכונה לתמורה, רוצה להתכתב על כן עם צעיר שגילו מרחק בין 21 ל-25, שהיחה חובב מוסיקה, קולנוע וספרות ומכובן, גם נחמה.

אחווה, פשטות, מבטות

מאחורי המספר הבנאי (824/852) מסתת' רים ארבעה ירדנים צעירים בני 22-23. חי' הושאפים להקים שמנייה חברתית שתנגן ת' חיים חמודים כאחווה ורעות, הרחוקה הסנוביות הקינרית מעל פני הנוער וקוריומו לקראת תר' כות מוסר ובעיקר — אומרים הם — פשטות ושקטות.

התועה ברכי הלב

כדי לא להרניו את (825/852) הסבורה, משום מה, שאני אירופית, הרניו מבואה את מכתבה כלשונו:

"זימן הוא דבר מור. בן רות, זוכניתי את אותם הימים אשר מדי פעם בפעם קראתי את מורו ההכתבות כאלת דבר מיותר בעתון ובעת, כעת רצוני הוא בהתכתבות עם איש האנשים שעבר ובכיר את החיים וכן בעל רצון להקדיש חלק מומנו ולא מתוך שיע' (מוט) לאותו לב מתום המלבטם באותם רכי' החיים אשר מליכים קרובים חלומות ואכזבי' ששונות ובעת וכו', בתקופה שאני יקשה לו להנציתם וצבת ולו רק למין חלום כדברי ינחה. כי נבר בעלמתי ועלמה בנבר יבקשו נחמה. כתשובה יקבל האחר אשר נאמנות ושמינה סור לא תהיה מחוץ לתחומי אופיו ויוסיו אשר יעכבנו בשליחת תמונה. כמו כן עליו להיות ניטלמן מעל גיל 22. ישר וכה בעל כמתון מוצק אך לא עשן. איש שהיחה תקוסק או חובב מוסיקה, קולנוע וטיולים. אם זה ברנל או כמבנות לא משנה, רק ש' שנות החורף השנואות יחלפו במהירות חי' בוק, בתפילת אל מלא בקשנות למציאת האדם האידיאלי."

אל תנסו למצוא כאן לכלול דפוס או משו מעין זה. המכתב הועתק כלשונו.

דהתראות כעבור שנתיים

מתוקה. איהה כעבור שנתיים את מספרת לי: את בת 15, הוא פועל ועובד בבניין הנבנה לידכם. טפספת אחו מעט ואת מתחילה לכתוב שהקומה השלישית הרי לכת ונגמרת, חבל, אילו היה זה גורד שחקים, היה לכם יותר זמן להכיר איש את רעותו — ומי יודע — ואפילו לשכות הכל לפני הגג. כי הרי תידי, מתוקה, שביל 15 הוא צעיר מדי לאחד בה. לא, אינך מגוחכת ואף לא פראית. סתם מבולבלת במקצת, כיאה לגילך. הדבר דומה לכירסום תפוחי בוסר ר' עשית העשיות. האהבה דומה לתפר חים. אם הם נקטסים מוקדם מדי — הרי הם מעלים העשיות. חכי, כתבי לי בעוד שנתיים, מבטיחה?

מחול

רקדן צעיר התחצץ

הוזה טורס התפרסם בצורה מאד לא מקור בלת. היה זה לפני 20 שנה, בתיאטרון א.ב.ט. הפריסאי. על הבמה השתחחה רימי, גדול הקומיקאים הצרפתיים, התמוגג מתרועות ה' קהל רימי, חזר והוסיף הדרן להופעתו — והתלהבות הקהל עברה על גדותיה.

הדרן דף הדרן ונדמה היה כי הקהל המ' שולחב לא יניח לכוכב הגדול לעזוב את הב' מה. לפתע זינקה דמות שחורה מאפולונית ה' קלעים, משכה את הבהון הגדול בגסות מאד רוח הבמה. היה זה הוזה טורו לופו, רקדן סבריי צעיר שהיה צריך להופיע אחרי רימי. ההמתנה הממושכת מאחורי הקלעים העיקה עליו. הוא החליט כי רימי קצר את התשואות המגיעות לו וכי עליו לפנות כבר את הבמה. בזכות מעשיו המדהים, זכה חואן בן ה'18 לטורים ארוכים בעתונות הצרפתית. מבקרי אמנות התרעמו עליו, גידפו את חוצפתו, שסכו עליו קיתוני בוז — או שיבחו את כשרונו. הוזה טורו הפך שם ידוע בשמי פאריס.

חדש וישן. המוג הסוער היה טבוע ב' טורו מלודותו. הוא ינק אותו עם חלב אמו, בעיירה האנדלוזית, קרטגינה. בגיל שבע, ברח מבית הוריו, הצטרף ללהקת צוענים נודדת. כעבור שנים אחדות הופיע כבר על במות ברצלונה.

הדרן לפאריס ולאולפני הבאלס הקלאסי היתה קצרה. שם למד חוזה את הפירואטיס. האנסרשה והפואטה של הבאלס, אך לא שכח את הסאקוניאוס והקסטיאטות של ארצו. הוא שילב את הפורמליות של הבאלס הקלאסי עם ספרות המחול הספרדי, יצר לעצמו סיגנון מיוחד משלו.

יהודי בשם פוקס. אמנותו המקצועית של טורו כלולה במלה אחת: חזרות. בעת סיור בניו יורק, נודע להוסיף על במת המסרוד פוליסט עם שלוש רקדניות ידועות. הן הת' נהגו כלפיו בנימוס רב, הובילוהו לטורים על פני כל העיר. רק חזרות לא עשו עמו.

יומיים לפני ההופעה הקים טורו שערוריה, איים לשרוף את התיאטרון אם לא יסכימו הרקדניות לערוך חזרה משותפת מיד. נזכר הוא השבוע, בפני עיתונאי ישראלי: „אחת התעלמה במקום. השתים האחרות מיהרו ל' בוש את בגדי החזרות“.

על כן גם אין טורו מבזבז ימיו בנסיעות על פני ישראל. כל שעה פנויה הוא מקדיש לחזרות. עם להקתו צרפת ספורד שהורכבה בכיחוד לצורך הסיור הנוכחי בישראל. חוץ מוהי, סיפר, „אני מפחד לצאת יותר מדי לחו"ב. חשבים אותי ליהודי ומתחילים לר' בר אלי באדיש“.

אך למרות מראהו החיצוני, אין לחוזה טורו אלא קירבה רופפת ביותר ליהדות. אש' תו מריאה איבנובה, הרקדנית הראשית של האופרה הדיפאריס המופיעה אהו בסיור זה, היתה נשואה תחילה ליהודי שאחיו, שמיאל פוקס, מתגורר בארץ.

בלעל החזר והגיס לשעבר נפגשו השבוע בהצגת הבכורה.

וארץ-על-פי-כן נועה תנוע

ריקוד קאמרי (בהדרכת נועה אשכול) הוא ערב מעניין כאד, אך בלתי-מובן בהחלט. עם פתיחת המסך מאכלסות את הבמה ארבע דמויות (נעמי פולגי, מרים שרון, גיין הארי, נועה אשכול) לבושות כבגד ריקוד דקיק שחור ומהודק לגוף, הפותחות בתנועות איטיות ומדויקות להפליא, כאילו יצאו מ' תוך סרט ראינוע שמהלכו הואט. את הדמיון מבניי עוד השקט המחולל השורר הן על הבמה והן באולם, והמופר רק על-ידי תיק' תוקו החרישי של מטרונום הקוצב את הזמן לרקדנים עצמם.

קסם בלתי מובן. גם צופה שאינו מוכר זה יכול להרגיש כי בתוכנית הקצרה. ה' כוללת 27 קטעים שאורכם הממוצע אינו עולה על שלוש דקות, הושקעה עבודת-נמלים עצומה, אשר בלעדיה לא היה אפשרי כלל להגיע לשלימות כזאת של תיאום התנועה וגמישות פרקי הגוף הזעירים ביותר. היה קסם מיוחד בתנועה המסוגנת, המדויקת לה' פליא, אשר ארבעת הגופות, אף על פי כן, התזקרה בסופו של כל קטע שאלה חסרת' חשובה: מה רצה כל זה לומר ? התוכנית ההוריה אומנם את הקהל כי „ביצירות המוגשות בערב זה אין לחפש סר'

פור ועלילה“, אך לא הבהירה די הצורך מה יש לחפש בהן במקום זאת.

כורכם של נסיונות חדשניים רבים, נראה כי סוג חזש זה של ריקוד עתיד לשמש חומר-גלם מפרה ליצירות מחוליות בעתיד, אך לפי שעה דכה הריקוד הקאמרי לעבירה מצוינות שמבצעה השתלמו באורח מעולה בעשייתה אך שכחו לקחת לידיהם בראשית התהליך את חומר-הגלם.

בקרב

יתר מפולין

הופעות מוסיקאים מן הגוש המ רחי ריתקו בחודשים האחרונים את חשומת ליבו של ה' קהל באירופה ובארצות-הברית. לשיא הגיעה ההתעניינות עם טיוריהם של הכנר דוד אויס' טראך והפסנתרן אמיל גיללס, שהוסיפו כמה אקורדים משלהם למנגינה של רוח ג'נבה.

בשבוע הבא תזכה גם ישראל לנחח מ' עוגת-המוסיקה של הגוש הכוזרי: שלישית מנגנים מפולין.

כוכב הלהקה המשפחתית היא הכנרית חאנדה וילקומירסקה, בהירת-השיער החור' גגת השבוע את יום הולדתה ה-27. חנדה

כנרית וילקומירסקה מאז גיל שבע, חמשה פרטים

החלה בלימוד הנגינה בהגיעה לגיל 7, הספיר קה מאז ועד היום לאגור למישה פרטים לאומיים ובינלאומיים בתחרויות נגינה. ה' חשב' שבהם: פרס שני בתחרות הבינלאורי מית לכנרים על-שם הנרי ויניאבסקי, בה קי' בל את הפרס הראשון איגור אויסטראך, בנו של הכנר היהודי המפורסם.

צוות משפחתי. אל הכנרית נלחים שני אחיה — מריה הפסנתרנית וקאזימייז' הצ' ליסט, ששניהם גם פרופסורים למוסיקה ב' אקדמיות פולניות. בחסות היצירות הפולנית, ינגנו השלושה גם כצוות למוסיקה קאמרית וגם כסוליסטים יחידים בלחית תזמורת קול' ישראל ותזמורת רבתיגן.

תיאטרון

היצרות התהפכו

ר. א. ר. (אהל-חיפה) הוא מחזה-הנועה שכתב קארל צ'אפק על השתלטותם של רור' בוטים ששוכללו בידי אדם, על המין ה' אנושי המושמד כולו בידיהם. לצורך המחזה, המציא צ'אפק את המילה רובוט, שהפכה ל' מילה המקובלת במדע למיתקנים אוטומאטיים. כונת המחבר היתה, כי את הרובוטים שב' מחזה ישחקו על הבמה בני-אדם. הוא לא שיער כלל כי יבוא יום שרובוטים ישחקו בהצגה גם את תפקיד בני-האדם, כפי שקרה הפעם.

אין נביא בעירו

כ' כאר שבע, החליטו מנהלי העבודה המקומיים של סולל בונה להקים לעצ' מם שיכון בעיר, דחו את הצעת סולל בונה שוראתה להם יקרה מדי, הסקידו את הק' מת שיכונם בידי רסקו, מתחרהו של סולל בונה בהקמת שיכונים.

חינוך חגוג

כ' בלון, גרמניה, יצאו כתי המסחר של קרשנדט בסיסמת „צעצועים מתאימים ונבחרים מתוים את קו החיים“, הוציאו ל' שוק „רולסה בלתי-מויקב“.

פרט קטן

כ' נתניה, עיקלה נציבות מס ההכנסה את שערן הקיר ומכונת-הכתיבה של הסניף המקומי של מגן-דוד-אדום בגלל אי' מסירת הניכויים ממסכרות העובדים. גיל' תה במאותו כי העובדים לא קיבלו משכר רוח כלל.

פסיכודוגיה

כ' בטולסה, ארצות-הברית, חסביר ב' משטרה אוטנוען וחלסד מימס, מדוע היכה אשה נהגת: „היא אותה שהיא פר' נה ימינה, ואז פנתה ימינה“.

אמנות ערטיקאית

כ' קרלשי, גרמניה, תבעה לדין חברת טרוימף לחזיות מתחרה על שהעתיקה את דוגמותיה האמנותיות, הספידה במשפט לאחר שקבע השופט כי „רק מה שנכנס לתוך החזייה הוא יצירה אמנותית, לא ה' חזייה עצמה“.

צעיר בעלי-חיים

כ' רחובות, היכה סעדיה שרעבי את אש' תו מכות נאמנות, הכניסה לבית-החולים, הביא למפקד יחידתו בעתודות סחק הממ' לייץ על שיחרורו בגלל מחלת אשתו.

ההגנה בידים נאמנות

כ' תל-אביב, נקנס נהג מונית על ידי בית המשפט בסכום של 40 ל"י, אחרי שלא הצליח להוכיח כי הנוסעת הצעירה אותה חיבק ביד ימינו בשעת נסיעה לא' מיתו של דבר היתה תמרת בת 70, ש' הרגישה ברע.

רצופה כוונות טובות

כ' ירושלים, מירסס ג'רוסלס פוסט הס' סד לזכר עסקן חיפאי שהובא לקבר' רה, הוסיף מתחת לרשימה מסגרת שתרזה שהכללה רק את שם הפרס „לגיתנום וחד' רה“.

שאלת של זמן

כ' סנפ ג'וזף, ארצות-הברית, איבד ב' כומר עדיאל ג'י, מונקריף את שעון ה' זהב שלו, שעה ששוחח עם בני עדתו לא' חר שנשא דרשה בשם „מה השעה ז'“.

חוף מכבחים

כ' אומווה, קנדה, מילמל מלוינ רנו כמש' טרה, אחרי שנעצר כשהוא נוסע על המדרכה: „אני שיכור מדי כדי להסתר' בב כרחוב“.

עיקפת חליטין

כ' תל-אביב, החלונן מלצר על לקוח שהחליף חמש לירות ברדות לשטר אחד של חמש לירות, החזיר למלצר את שטר חמש הלירות ואת חמש הלירות ה' ברדות תמורת שני שטרות של עשר ל' רות.

חחופעה חובה

כ' בני-ברק, התפטר שמש של בית כנסת מקומי מתפקידו, לאחר שהגבאים הודיעו לו כי גם הוא חייב להיות נכח בשלוש התפילות היומיות.

Advertisement for 'פאלאס' (Palace) featuring a radio and a list of items for sale: 6 אפרות, 7 אפרות, 7 אפרות, 8 אפרות, 8 אפרות. Includes the name 'פאלאס' and 'פאלאס'.

Advertisement for 'טמית' (Tamit) featuring a pen and the text: 'עט כדורי לכל תפקיד כמובן - תמיד סמית'.

Advertisement for 'עוד היום!' (Even today!) featuring a large number '40.000' and the text: 'הפרס הגדול 40.000 ל"י'.

Advertisement for 'תור 8 דקות מוכו' (8 minutes of fun) featuring the text: '4 תמונות פספורט או 4 שונות 1 ל"י -- רק אצל פוטומטון בן-יהודה 4, ח'א עלייד מוגרבי'.

מעשה בניצ'ב רומאי, דוגמנית סיפור אישי של כוכבת הקולנוע הצברית שכבשה את

(ראה שער)

ב עור חודש אחוזר לאיטליה, כדי לי השתתף בסרט איטלקי הקרא נערת היום, בבימויו של הבמאי הצעיר, בן 25, פראנצ'סקו מאולי, שזכה בפסטיבל הסרטים האחרון בחניצה בפרס בעד בימויו בסרט הבנדיטי. היה זה סרט אנטי-פאשיסטי על תקופת מלחמת העולם השנייה באיטליה.

מאז גיל 14 ביים מאולי כעשרים סרטים תעודתיים, ששנים מהם זכו לפרסים בינלאומיים, אחד בקאן והשני בחרשה. במיוחד עורר רעש סרטו התעודתי נגד ה"קומיקסי", סיפורי הזוועה המצויירים לילדים.

הסרט שבו אני צריכה להשתתף בא למתוח ביקורת חריפה על השטפת הלך-הרוח ההי ליבורי על הנוער באיטליה, וכן על העתו נות הצהובה.

אונם שלא היה

אני משחקת את אשתו של פועל מן חוסר עבודה, אם לתינוקת. מעשה דובר מניית צעירה השואפת להגיע לעולם הבד ומחליטה לביים מעשה-אונם כדי לזכות בפרסומת. הקורבן הגו בעלי, הנאסר על ידי המשטרה, אחרי שהתנוונת דורשת למצוא בכל מחיר את האשם במעשה שלא קרה.

אנה, אשתו, מחליטה למצוא בכוחות עצמה את ההוכחות לזיכוי בעלה ואחרי מאמץ צימ רבים עולה בידה למצוא את הפרוצה אדומת-השער שכחברתה בילה הבעל את ערב המעשה. הדוגמנית, שביינתיים החלה מטפסת בסולם ההצלחה, רוצתת את האשה מחשש פן יתגלה השקר. אולם אין בכוחה להמשיך בדרכה, והיא מתמוטטת. בסוף ה"סרט היא נאסרת.

את התסריט כתב זבאטיני, על פי סרי פורו של יהודי איטלקי בשם בורפורת. הכרי תי את מאולי ברומא, בעזרת המלצה שקרי בלתי מגורג, סאדולי, המבקר הקולנועי הי קומוניסטי הצרפתי, אותו פגשתי בפסטיבל הסרטים בקאן.

באותה תקופה חיפש מאולי נערה לתפקיד בסרט שלא יצא לפועל. כשהוצע לו הסרט של זבאטיני, אמר לי מייד שהתפקיד הוא בשבילי. נעשו לי שני מבחני-כד באיטלקיה, שפה שהתחלתי ללמוד אותה רק בחודשים האחרונים.

חתמתי על החוזה בבוקר של אותו היום בו חזרתי, בשבוע שעבר, לארץ.

תפוחי-ארמה ותה

ב סך הכל שהיתי שנה תמימה בחוץ לארץ. אחרי סיום עבודתי בגבעה 24 קיבלתי חופשה של שנה מהתיאטרון הקאמרי, ויצאתי ללונדון כדי ללמוד ולראות תיאטרון. למדתי בעיקר פיתוח קול, וראיתי כל מה שניתן לראות על הבמה האנגלית.

התיאטרון האנגלי, הנמצא לכל הדעות ב"רמה מקצועית מושלמת, מרעה על במותיו בעיקר מחזות קלושים, בדרך כלל מלודרתי מה משפחתית בינונית, ואין חימה שהקהל הולך ופוחת מדי יום ביומו. תיאטראות נסי גרים והופכים לבניני משרדים.

בלונדון עמדתי בקשר יומיומי עם תיאטרון אחד הפורבים, הנקרא וורקסופ תיאטר (תיאטרון הסרנה). זהו תיאטרון צעיר, הי מינה 15 שחקנים, המאורגנים כקואופרטיב. הוא רואה לעצמו יעוד ותפקיד חברתי, ומי עלה על במותיו מחזות שלא היו זוכים לי היות מועלים בהסטיאנד, בו מרוכזים כל התיאטראות המסחריים בלונדון.

השחקנים חיים בתנאים קשים, בונים בעצמם את התפאורה, תוספים את הלבדים. לא אחת הם חיים על תפוחי אדמה ותה וחלב. תיאטר

רונם, שהוחרם משך כמה שנים עליידי הי בקורת, השיג עתה את הערכתה המלאה של הבקורת והולך מחיל אל חיל. הוא ייצג את אנגליה בפסטיבל הדרמתי בפאריס בשנה החולפת.

בסכמה את הפסטיבל, הודתה הביקורת הצרפתית שהורקסופ האנגלי, התיאטרון הי סיני מפיקני ותיאטרונו של ברתולד ברכט ממורח גרמניה היוו את ההצלחות האמנויות החשובות ביותר בפסטיבל זה.

סרטי ישראלים מצרי

ב לונדון נסעתי לפסטיבל הסרטים כי קאן, כדי להיות נוכחת בהצגת הסרט נבי עה 24 אינה עונה. הקהל ערך לי קבלת-פנים חמה.

אחת הפגישות החשובות בפסטיבל זה הייתה לי עם המשלחת המצרית, שהייתה מורכבת מעתונאי של העתון היומי אל-אהרס וממקי-סרטים מקאהיר. אחרי הצגת הסרט ניגשו אלי, לחצו את ידי וביקשו ממני לקבוע מועד לפגישה.

הסכמתי, כמובן, והשיחה נקבעה למחרת היום, בשעה 11 בבוקר. היא נמשכה עד 2 בצהריים. הייתה זאת פגישה ידידותית וחמה, מלאת רצון כן לקשור יחסים. בסופה של הפגישה הרמנו כוס לחיי הסרט המשותף הישראלי-מצרי הראשון.

השניים התרשמו מאד מן הסרט, אך הס' חייגו מכמה פרטים. למשל: איהצדעתי של הקצין הערבי לגופות החללים של צה"ל, גניבת הפמוט של התורה אחרי סינוי העיר העתיקה. הם אמרו מלים אלה: "דעו לכם שהעם במצרים אינו רוצה במלחמה. יש לו בעיות אחרות חשובות ודוחקות לפתור."

לאחר מכן הציג העתונאי את השאלה: "מדינת ישראל גידלה לעצמה אויב מכפנים עליידי כך שלא נתנה שחייזכויות לערבים בישראל. היהודים במצרים זוכים בשחיי זכויות אורחי מלא. מדוע אין לערבים שחיי זכויות מלא? האינך חושבת שצדק כזה היה מפנה את הדרך להבנה בין העמים?"

פאנוול הציע הצעה

יושב-ראש של חבר-השופטים בפסטיבל היה מרסל פאנוול, חבר הי אקדמיה הצרפתית. אחרי הצגת הסרט ניגש אלי ואמר לי: "הכל שאינך מדברת צרפתית. יש לי תפקיד בשבילך במחזה הבא שאני מתכוונ להעלות בפסטימבר בפאריס!"

מובן שהודיתי לו על הצעתו ודחיתי אותה. היא נראתה לי כדמיונית. אך בהגיעי לפאריס, אחרי הפסטיבל, התקשר עמי פאנוול בו ביום ודיבר אלי לבי לנסות להתגבר תוך חודש ימים על בעית השפה במידה מספקת כדי לשחק את התפקיד.

הסכמתי לנסיון. התחלתי ללמוד צרפתית בקצב של שמונה שעות ליום, ואחרי חודש ימים קראתי לפאנוול את אחד הקטעים של התפקיד. הוא הביא אותי למאדאם סופסקו, שחקנית זקנה ממוצא רומני, אחת השחקניות הפופולריות ביותר בפאריס, המנהלת כיום את התיאטר דה'פארי, בו היה המחזה צריך להיות מוצג.

היא לחצה את ידי ואמרה לי: "אני מקהה שתהיה לך אותה ההצלחה שהייתה לי כשחיי קנית זרה בפאריס!"

לאחר שעברתי את הבחינה בפניה חתמנו על חוזה.

חיהודי איים דה'לשין

כאן הייתה השגיאה. חתמתי על החוזה לפני שקראתי את המחזה במלואו. הוא מתובל במשפטי סלנג צרפתיים, והיה קשה מדי עבורי. הייתי נאלצת להיעזר ב"קשה מדי עבורי, הייתי נאלצת להיעזר ב"

הירגמן. קראנו אותו בצחוק. למדתי צרפ'תית על מנת לשחק במחזה, אך בסופו של דבר נתברר שלמדתי צרפתית רק כדי להי כין שאיני יכולה לשחק בו.

פאנוול אמר לי שהמחזה בא לנקות את יהודה איש-קריות מאשמת בגידה. חשבתי על כן שזה מחזה מסיכולוגי, מאותם המ' חטטים שנשמתו של אדם ואין להם ולא כלום עם גישה היסטורית, אם כי הם באים לספל במאורע היסטורי.

עתה נסתבר לי שהמחזה אמנם מנקה את יהודה מאשמה, אבל מטיל את האשמה כולה על הסנהדרין. הוא מתאר את פונטיס פילא-

טוס, הנציב הרומאי כאיש ישר, רודף צדק, שהצליכה היתה לו לורא, הוא הסכים לה רק אחרי שהכוהן הגדול היהודי איים להלשין עליו לפני הקיסר ברומא כאילו שהוא זומם להפיל את שלטונו.

הצליכה מוכאת כהמצאה יהודית, ופוני טיוס אומר, בין השאר, לכהן היהודי: "כבר צלכתי בגללכם 13 איש. הוזהרתי אותך ש' יותר לא אסכים לך!"

המחזה מתובל במשפטים אנטישמיים מוב' הקים, שאובים ממחסן הגרוטאות של המאה ה-20. בגון: "לבקש מיהודי שלא יבכה, לא יתחנן, לא יעשה העויות — זה יותר מדי!"

חיה הררית

סופיה לורן

* הכוכב העולה באיטליה. הכתחרה מס' 1 של גינה לולובריג'ידה. מסמלת לדעתי את השיא של הסרט המסחרי הרגיל, הכובש את השוק. הדבר הראשון הבילט בה הוא גודל כל הממדים. היא שופעת אברים ויודעת להשתמש בהם. קשה לקבוע אם היא יפה או לא. כי היא מכוסה בשכבת איפור צבעונית מגומת.

גינה לולובריג'ידה

* היא הגיעה לפסטיבל הסרטים בקאן ב' שיריח של 20 מכניויות, שהתה שם יום אחד, בו הספיקה להסכים להצטלם בתוך מכניוית של חברה מסויימת ולקבל את המכניוית כי תמורה. אין ספק שבעוברה ברחוב כולם מפ' ניס את מבטם אליה, בידעם כי זאת גינה הי מפורסמת. לולא הייתה מפורסמת, היו אומרים "בחורה נאה".

ויטוריו דה'סיקה

* היכרות ראשונה תמיד מאכזבת. אין הוא נראה לך כאותו אדם המוכר לך מן ה' סרטים.

אני חושבת שזה נובע מן העובדה שמלבד היותו במאי הוא מוכרח לעסוק במישחק ב' סרטים, כדי להרחיח כסף. הסרטים בהם השי' תתף היו סרטים מסחריים, מן הסוג ההוליו' בודי. זה מתבטא בכך שהוא מתנהג כשחיי קנית מובהקת, בכל הנוגע לצלמים ולפרסוי' מת.

אולם פעם נוכחתי בהצגת סרטו אומברטו ד. (בווד אך לא בדד) ברומא, שאורגנה על ידי אגודת שוחרי הסרט הטוב כדי להילחם בהצפת השוק בסרטים אמריקאים מסחריים. בהצגה זו נשא דה'סיקה גאום ניגע ללב, בו הגן כחיה פצועה על הסרט האיטלקי האמנו' תי, הניאורי-אליסטי, בעל הייעוד החברתי, הי נתון במסגרת כליון עקב המדיניות הרשמית של המשלה האיטלקית כלפי תעשיית הי' סרטים בארצה.

כאן נתגלה לעיני דה'סיקה האמיתי, זה שעשה את נס במילאנו, גונבי האופניים ר' אומברטו ד.

רוברטו רוסליני

* מלא תאוות חיים. אוהב לאכול טוב, לשתות טוב, להעריך נשים. ההובי האהוב עליו הוא לטוס במכניוית-המרוץ שלו במהי' רות של 200 ק"מ לשעה בדרך פאריס-רומא. נראה כבן 45. מלא חוש הומור כרימון. ב' חזרתו אינך מסוגל להשתעמם אף לרגע. אופיו האיטלקי מתבטא בטוב'לבו ובפשטות הליכותיו.

אינגריד ברגמו

* כפי שראינו אותה בסרטים, כך היא מופיעה לעיניך בחיים. תמירה, דקת גורה. פניה אינם מגלים לא את גילה ולא את עוב' הליכותיו.

עם כוכבת יפאנית

עם אדי קונסטנטיין

איטלקית וגבר זר במטרו

אירופה, בלי שפתון ואיפור, בפשטותה המלבבת

מאת ח'יה הררית

וכן הלאה.

אחרי צליבתו של ישו ישנה תמונה בא נכנס הכותן הגדול בחימה שפוכה על הי כמה ומטיח בפני פונטיוס סילאטוס שהצלי בה היתה בלתי־חוקית, מאחר שלפי החוק חייב היה ישו לסבול שלושה ימים על הי צלב, ואילו למעשה סבל רק שתיים. חייל רומאי רחמן, שלא יכול היה לסבול את יסורי ריו, תקע בו חרב מוחת. הכהן דרש להעמיד את אותו חייל למשפט.

מובן מאליו שפונטיוס פילאטוס מגרש אותו מפניו באיומים, ויהודה לוקח את שלוש שים היגרים, שבר בגידתו, ומשליך אותם

בפני הכוהנים. אלה נמלטים בהולים מן הי במה, כשאחדים מהם אוספים במנוסתם את המטבעות.

ארם זר ברכבת

יה ברור לי שלא אוכל לקחת חלק במחזה. המצב היה קשה. החווה היה חתום, והפרסומת בעתונות סביב השתתפותי במחזה היתה גדולה. נכנסתי בחובות כסי פיים גדולים, והחזרות היו צריכות להתחיל תוך ימים ספורים.

מיכן שכל השיקולים הללו היו שניים במעלה, מאחר שעקרונות היה ברור לי שעלי לסרב למרות הכל. הלכתי לסוכני, שחתם על החווה שלי עם התיאטרון, ושגם הוא היה יהודי. כששמע את דברי, אמר: "כסוכן לא רצייתי להתערב, אבל לדעתי את צודקת ואל תשתתפי." הוא הציע להיפגש עמי בתיאטרון ולעמוד לצדי בשעת הודעתי.

בדרך לתיאטרון קרה לי משהו מוזר. נסעתי במטרו, הרכבת התחתית, כדי להגיע לתיאטרון. באותו יום היו החזרות צריכות להתחיל. ישבתי וחשבתי רק על זה. לפתע ראיתי אדם בגיל העמידה, לבוש בגדים פשוטים, שנענע אלי בראשו. התעלמתי מרמזיו, בהיותי בטוחה שהוא רוצה להיטפל. אך הוא ניגש אלי, אמר לי שלום בעברית, והמשיך בצרפתית.

אחרי שבירך אותי על חלקי בנבעה 24, משם הכיר את פני, שאל אותי: "קראתי בעתונים שאת תשתתפי במחזה של פאניול. האם זה נכון?"

הייתי ברכי לסרב, ועל כן עניתי: "זה נכון ולא נכון!"

"אל תעשי זאת", אמר האיש. "אין מקומה של שחקנית ישראלית או יהודית במחזה זה!" עניתי לו, בחיך, שברגע זה אני בדרכי לתיאטרון על מנת לסרב. הוא לא התרשש מזה, ושאל אותי: "האם ררושה לך עזי רה?" הודיתי לו ואמרתי שאין צורך.

הרכבת נעצרה והוא ירד, אחרי לחיצת־יד. אני יודעת מה שני. הדבר נחרת בוחרוני מפני שעד אותו רגע לא אמר לי איש מבין כל אותם עשרות היהודים שפגשתי שאסרב להופיע במחזה. להיפך, כולם ברכו אותי ור אמרו שהם מצפים להצגת־הבכורה, כדי לראור תני על הבמה.

בגלל סיבות יהודיות

בהגיעי לתיאטרון כבר היו כל הי שחקנים על הבמה. פאניול ומאדאם פרי סוסקו קמו לקראתי וברכו אותי להתחלת החזרות. הם הציגו אותי בפני השחקנים מי בלי להעלות על דעתם את מטרת בואי. לקחתי אותם הציה והכברתי להם שבאתי על מנת להסיר את ידי מן הענין, מפני שלא ידעתי כי המחזה הוא גועני.

פאניול, גבר חביב בגיל העמידה, בעל שערות מסורקות לאהור, נאלם דום לרגע. לי אחר מכן קרא: "את אינך יודעת את אשר את נדברת! משך אלפים שנה שכלו הי יהודים בגלל יהודה איש־קריות (כך אמר הוא) ואילו אני בא ומטהר אותו מאשמה. ואת טוענת שהמחזה הוא אנטישמי!"

אמרתי לו: "זה נכון, אבל אתה מטהר את יהודה כדי להטיל את האשמה על יהודים אחרים. מה ההבדל?"

על זה הוא ענה לי: "אבל את זה כל העולם יודע!"

פאניול טען, לבסוף, כי הרב הראשי של פאריס סמך את ידיו על המחזה, וכי גם כותב המוסיקה למחזה, ליאון אלגוני, הוא יהודי. אמרתי שאני אחראית אך ורק למעשי,

אבל אני מוכנה לגשת אל הרב ולשמוע את דעתו.

הסתבר שהרב לא קרא כלל את המחזה. ידוע היה לו רק שאלגוני קרא אותו לפני כשלוש שנים, הציע לפאניול שיגויים ואינו יודע אם הוכנסו. השארתי לו את המחזה לקריאה ולמחרת היום אמר לי שאני נהגתי ב"חוכמה.

כעבור כמה שבועות הופיעה כתבה בעתונות כי "אלגוני, מחבר המוסיקה למחזה 'יהודה איש־קריות' לפאניול, הוציא את עבודתו מן ההצגה, בגלל סיבות יהודיות."

משך כמה זמן ניסתה הנהלת התיאטרון לעשות לי צרות, ואיימה עלי במשפט על הפרת חוזה, ואף שלחה לי את עורך הדין שלה כדי להזהיר אותי מפני משפט. אולם היה ברור לי שהיא לא תעיז לעשות זאת, כי המשפט היה גורם לפרסומת שלילית למחזה. כך נסתיימה פרשת המחזה. מייד אחרי כן הצעתי לרומא.

המחזה עצמו היה, אגב, כשלון.

שוטר בשאנז-אליזה

פרשת פאניול אינה זכרונה היחיד מ"פאריס. הספקתי לראות את הפסטיבל הי דרמתי בעיר זו, וכן כמה מחזות צרפתיים טובים, כגון ציד המכשפות של ארתור מילר, בביצועם של איב מונטן וסימון סניורה. ראיתי גם את להקת הבאלט העממי הסובייטי של מוסאייב, שהרעישה באותה תקופה את פאריס. היתה זאת החוויה החזקה ביותר שי היה לי בשנה זו.

הפאגלה זה שאיו בפאריס רעם והשתיל ממחזאות כפיו של הקהל, ולא נתנו ללהקה לסיים את ההופעה. היו אלה ריקודי עם מ"אומות שונות בברית־המוצות, שהועלו לי דרגת אמנות בביצוע. השלמות הטכנית, הי אחדות בלהקה, ורוח הנעורים האופטימיות שבו את פאריס כולה.

ההתענינות של הקהל האירופאי בישראל היא גדולה מאד. העתונות מלאה מאמרים וכתבות על כל הנעשה בארץ. והכל צושם בקהדה על המתרחש פה. מקווים בכל לב

על...

דת היותה אם לארבעה ילדים. בלי תסרוקת מלאכותית, ללא איפור. שפתיה צבועות רק בצבע אדום חיוור. בולטת משכמה ומעלה מעל לשאר שחקניות הקולנוע המפורסמות.

חוזה פרר

* איש שכולו אמביציות, וכדבריו: "אהבה אחת לי בחיים — וזאת הקאריירה שלי!"

ד'אן גאבן

* שיער שכולו כסף. פנים חזקים. שוטס בהליכותיו ובידיבורו. גלילילב וידידותי. מדבר אנגלית רצוצה במבטא צרפתי מובהק. סיפר לי שבזמן היותו באמריקה, אחרי שברח מ"צרפת במלחמת־העולם השנייה, היה נאלץ ללמוד את השפה האנגלית כדי להיות מסוגל לשחק ולהרוויח את מחייתו. "זה עלה לי בקשיים עצומים. אבל כיום, כנקמה, כשה אמריקאים באים לצרפת, אני מדבר אתם אך ורק צרפתית, שילמדו!"

וואן ז'ונסון

* התנהגותו בזמן הפסטיבל לא הוסיפה כבוד, לדעתי, לעולם הסרטים ההוליוודי. התנהגות שחצנית ומטופשת, שהיתה לזרא לכל באי הפסטיבל.

אדי קוסטנטני

* "השחקן היקר ביותר באירופה". יהודי ממוצא רוסי. אביו דובר עברית. עשה משך שנתיים ימים קאריירת־ענק בצרפת. מתהלך תמיד בחולצת מלחים וכובע מלחים. הי "גאנגסטר" של סרטי הבגש הצרפתיים, נראה כאילו אינו מסוגל להרוג זבוב. התרגש מאד מהסרט הישראלי, וחביע את רצונו להשתתף בסרט על הארץ.

אסתר וויליאמס

* ממרפסת דירתה באתר הכלונות המ"טראים של הפסטיבל צבאו המונים לראות את פניה, הואילה היא בטובה להשליך את תמונותיה מגובה של עשרה מטרים.

שארל באייה

* יום אחד נקראתי לפגישה עם תנהל סלביזיה בפאריס, שעמד לביים סדרת־טלוויזיה. נכנסתי וראיתי שלושה גברים יושבים. ניגשתי ולחצתי את ידיהם. לפתע ראיתי שאחד מהם הוא שארל באייה. הופתעתי ו"הפלטתי בעל כורחי: "אה! כולם צחקו. גבר בעל גובה בינוני, שרקותיו הלבניות והקמטים מסביב לעיניו מגלים את גילו. שי כחתי שהוא צרפתי ותוך כדי שיחה סיפר לי שקרא את מחזהו של פאניול, בו עמדתי אז לשחק. שאלתי איך קרא אותו, האם קיים תרגום אנגלי? בחיך בישיני הזכיר לי שהוא שולט בשפה הצרפתית. זה היה נושא לבדיחה מספר 2.

שלא תפרוך כאן מלחמה אורית. כשבאה חנה מרון לבקר בפאריס, יצאנו יחד עם צלם כדי לצלם כמה תצלומים שלה בעיר. הצלם ביקש ממנה לגשת אל שוטרי תנועה בשאנז־אליזה ההומה, ולפתוח עמו בשיחה כדי להצטלם יחדיו. חנה עשתה זאת, ניגשה לשוטרי והתנצלה בפניו על שהיא מ"פריעה לי בעבודתי. היא הסכימה לו שעליה לשוחח עמו כמה מלים למען המצלמה.

השוטר, שכלל הצרפתים נתפסה כדי לשרח עם צעירה, הבחין במבטאה הנכרי. "מנין את?" שאל.

"מישראל ו" ענתה חנה. "אה, מישראל", הסלטי השוטר. "שרק לא תבשלו לנו שם מלחמת עולם שלישיית!"

במצבו הנוכחי אינו דומה במאומה ליצירה המקורית כפי שזוהי אותה רוסין.

הגוויה משתעשעת

בנות השטן (הנרי ג'ורג' קלוזו — צרפת) הוא סרט מתח. לא סתם סרט מתח הי דורש מצופיו שינחשו מי רצח וכיצד, כי אם יצירה המעמידה את צופיה נטולי-נשימה בפני החידה הגדולה: כיצד ייתכן שהרצח קם לתחייה?

כבר בעשר הדקות הראשונות של הסרט מבוצע הרצח. לא בקרן זווית אפילה, בתנו" עזות מטושטשות או בחדרון מחוץ לתחום ערשות המצלמה. סימון סיניורה חירה קלו" זו רוצחות, בריאליזם מחלחל, את מישל, בעלה של חירה ומאהבה של סימון, בפרטריס. הן מרדמות אותו, מכניסות אותו לאמבט מלא מים על אף התעוררותו הרבעית, מובילות את גויתו בסל כבסים ענק עד ל" בריכת בית-הספר שבו מלמדות שתי הרוצחות.

כאן מתחיל רק הסרט. הגוויה נעלמת מ" מחבואה. סימנים מופיעים בכל פינה כי המת חי וקיים, נשבע למרוט את עצמי שתי הנשים וקהל הצופים. לילה אחד קורה הדבר המנוור: אור עולה בחדרו של המת-החי. אשתו המפועזת אוררת עוז, מחליטה לראות

מרגרט הייס ב"זרע הפורענות" בורג 1979 במחז

מה מסתתר בחדר. היא פותחת את הדלת ורואה...

כאן, כמובן, חייבת הביקורת להיפסק. כי יותר מכל סרט מתח אחר, טמון הטעם של בנות השטן במה שמתחבא מאחורי הדלת הי נעולה.

בקצרה

זרע הפורענות, או מה מתרחש כאשר מתרכזות בכחה אחת קבוצה של שלושים פרחחים מסוכנים שבאו לבית הספר למט" רות שונות. פרט ללימוד. מוגום, אך מבוצע בכשרון רב.

חלב החצוי, משפט שלמה מודרני, על ילד ששתי אמהות טוענות לו.

הקופם הודיני, סרטולודותיו של הרי הודיני, איש הפלאים, שמת באבו כתיצאה מהתקפת מעי יחיר שבאה בעת שהיה תלוי בראשו למטה במיכל מים חתום. טוני קרי טיס. ג'אנט לי.

זרע הפורענות.

ישראל

קול המון כקול צנזור

כאשר יצא העולם הזה פעמים רבות חוצץ נגד קיצוץ הצנזורה, אצו נטורי מוסרתי ל" השמיק את העתון ואת כותביו בטענה כי בעית הצנזורה היא אצלם שיגעון, מעין בורג רופף במות חולני. טען העולם הזה מאז ו" מתמיד: מגוחך להנהיג צנזורה בסרטים המיועדים למבוגרים; הסתרת שד או שת מעיניהם של אנשים שרובם כבר חדרו אל מטופשת בספרות או בציוור.

מאידך, טען העולם הזה, מטעמים חינוכיים יש לאסור לצעירים בהרבה יותר סרטים מ" שמראים להם עתה. הינו, איפוא, כל הסרטים רק למבוגרים, רק בודדים מותרים בראייה לצעירים.

דעה זו הולכת ומתגבשת עתה במועצה לבקורת בירושלים, אשר, תחת המהלחו המת" קדמת יותר של סגן-אלוף-לשעבר זאב מליון, מתיחסת ברצינית גוברת והולכת ליצודה הצבורי, משחולת להצדיק את החלטותיה ב" פניו, מגייסת לשם כך לא רק את העתונות, גם צבור רחב יותר.

נצחון מוסרי, דוגמה אופינית: זרע הפורענות (העולם הזה 950) נאסר בהצגה לבני 18 ומטה. ורשו כמה מחנכים: יש ל" הראות את הסרט לנוער, כדי שיראה את הרע שבפרחחות, או, לפחות, להוריד את גיל המינימום ל-16. אולם הצנזור עמד על שלו, הסביר כי הוא יכול לבדוק את גיל הלקוחות בקולנוע רק למי תעודת יוצא צ" בא, הניתנת לבני 18.

כדי להגיע לפתרון מניח את הדעת (וגם כדי להשיג פרסימת) ערך הצנזור הצגה מיוחדת של הסרט למחנכים ובאריכת השי" עיות והשמיינות החלטת הקהל כתום הי סרט הייתה נצחון מוסרי לצנזור מליון: לתמוך בהחלטת המועצה המקורית.

סרטים

עוגה וככליים סוכר

השגעון הנפלא (יוניברסאל, ארצות הברית) הוא מסוג הסרטים האהובים במיוחד על אילי תעשיית הממתקות. סחטן דמעות זה שכבר הוגש פעם לקהל חובבי הסרט במהדורה קודמת (בהשתפות איירין דאן, רובוט טילור) לא איבד מאימה מליחו. הוא נשאר מסופש.

זהו מעשה מופלא בנער שעשועים (רוק האדסון) הגורם למות בעלה של מטרוניה אמריקאית (גיין היימן), מתחרט על כך ב" עומק לבו, מחליט להקדיש את חייו לרפיאה, אחרי שהאשה מתעוררת, גם הפעם באשמתו. הוא מציל אותה, כמובן. זה השגעון המת" נוסס בראש הסרט.

הספור המתקתק מוגש כעוגה ששפכו ל" תוכה כפליים סוכר משהיא מסוגלת לה" כיל, עובדה שלא תמעיט במאומה מהצלחתו בקרב הקהל שופך הדמעות.

בקרו

שורש הדבר

מקורו של הניגון המצלית, הכובש עתה בסערה את העולם (כולל ישראל) הוא סרט שמזלו לא המזיל לו ביותר: **ממבו**, יצר רתו של רוברט (כולס אנשי המלוד) רוסין, אל מרומי שמי הקולנוע.

בסרט משחקת נערת האורז המר בתפקיד זבנית תושבת ונציה השואפת לגדולות. סבר" רה שהשיגה את מטרתה כאשר היא מוזמנת לנשפיה על ידי אריסטוקרט המנסה לאונסה מניה וביה. אבל בינתיים רקדה הנערה מחול אשר משך את תשומת לבה של כוריאוגרפית כישית קאתרין דאנהם. זה הממבו. לאחר הרפתקות מרובות שמרכוזן משמש גופה של שתקנית מאנגנו, היא נוטשת את מאה" ביה, מצטרפת אל להקתה של רקדנית דאנהם.

מחלת הרו-תפוקה, הסרט, שבו נוט" לים חלק, פרט לכוכב מאנגנו — מייקל רני, ויטוריו גאסמן, שלי הינטרו, סבל ממחלת הודותפוקה, הפוקדת סרטים רבים שכונתם להבלית את כשרונותיהם של שני עמים, מגי" שים לעתים את מגרעות השנים. הבמאי הי אמריקאי צלם את ממבו באיטליה, נטש את הסרט בעת העריכה, הניח לאחר לסיימו. כתב ברואייטי, עתון עולם הבידור: "הסרט

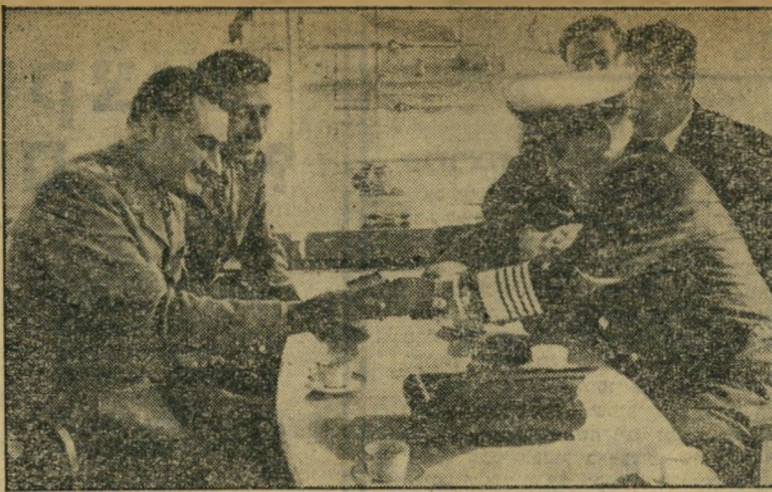
בעולם הספרות
..... הפיננסיים

עונת הפרטים הגיעה לאחרונה לשיאה עם הענקת פרסי ביאליק וסרנויחוסקי לסופרים שהצטיינו בענפי היצירה הספרותית השונים.

כל אחד אינו סופר ואין הוא יכול לצפות לפרס ספרותי, אולם באפשר" רות כולם, ללא יוצא מן הכלל, לק" בל פרס ניכר בכסף, הפסור מתשלום מס הכנסה! עליך רק להסוך מכספך במידת האפשר, ובר אשר כשלעצ" מי יבא לך ברכה! ואם תעשה זאת במסגרת מפעל "הסכון פרס" של בנק לדיסקונט, תזכה, כאמור, בפרס עד 33½% מסכום הסכונותיך הפשי מס. תוכל להפקיד הסכום שבר" שותך היום מ-100 ל"י עד 5000 ל"י או להתחיל בחסכון ע"י תשלומים חדשיים מ"ל 100 עד 100 ל"י לחודשי, או לעשות שני חבירים גם יחד. סתח עוד היום השכונ "הסכון פרס" בסניף הקרוב של "בנק לדיסקונט".

השמעת הפודרה

לאחר שבנאומיהם בחיכות המדיני בכנסת ציטטו ראש הממשלה דוד בן-גוריון (את עצמו) ושר-החוק משה שרת (את האז-רים) ללא הרף — אמר ח"כ חרות מנחם בגין: „בציטטות, היינו יכולים לנצח את כל העולם...“

טיטו ועבר אדינאצרי
ההישג העיקרי: בתי-עננה

הפועל המזרחי יצחק רפאל: „רופתין מהסט, כיוון שהחלק שיקבל מן העולם הבא, יהיה שייך בעצם לא לו, אלא לקיבוץ שלו.“

ההקרן לתרנגולת

בערב שהוקדש לאמנות התיאטרון בירושלים, עם צאת ספרו של ישראל גור הי-מסחקים אביון ומלך, סיפר שחקן הבימה שמועון פינקל מעשה בשחקן שהתערב עם ידיד כי יצליח להביאו לידי דמעות בקריאה מוטעמת של לוח הכפל — וזכה בהתער-בות... הסופר יהושע ברי-יוסף, בעל הזקן הצהבהב, ארו השבוע את חפציו כדי לנסוע למושבי-עולים בספר, מקום בו יש ב-דעתו לבלות שבועות אחרים, כדי לשאוב

פסוקי השבוע

- ראש הממשלה דוד בן-גוריון, בשעת החיכוך המדיני בכנסת: „לשלוש רועו רצון טוב של שני הצדדים. למלחמה מספיק רצון רע של צד אחד בלבד.“
- ח"כ יגאל אלון: „כל מה שנשאר מהצהרה המשולשת (של בריטניה, צרפת וארצות-הברית, לציביות הגבולות במזרח-התיכון) — הוא אצבע משולשת.“
- מנהיג תנועת החרות מנחם בגין, כלפי הממשלה: „שום גורם בינלאומי אינו מכיר בזה שאתם ילדים טובים ילדים טובים מקבלים מאבא ואמא סוכריה. גם במדיניות אולי מקבלים סוכריה, אבל עם רעל בתוכה.“
- רב-אדוף משה רייך, בשעת סיור ביישובי-ספר: „אין אדם יושבים בספר בלבד, אלא בספר הספרים!“
- ריצ'ארד קרוסמן, חבר בית-הנבחרים הבריטי מטעם מפלגת העבודה, ברמזו בשעת ביקורו בישראל על המצב בשמים משכונתיה: „ישראל היא כמו סנדוויץ' בין ירדן לקפריסין.“
- שר-האוצר לוי אשכול, לאחר שהציעו לו כוסיחה שנייה בחוד הפועל של ההסתדרות: „תודה, אני מתנגד לתוספת.“
- המשורר נתן אלתרמן, בשיתה עם דן (מה נשמע) בן-אמון, שהקדיש את רשימתו הראשונה במעריב לליגלוג על בית דבר, מקום עבודתו הקודם (ראה במדינה): „תלמד לירוק תמיד קדימה ולא אחורה!“
- „בטרם“, עיתונו של ח"כ מפאי לשעבר אליעזר ליבנה, על המהשלה: „ועדה של גבאי-צדקה השולטים יחד על קיפה משותפת, אחרי שהסכימו ביניהם על מפתח של אחוים לחלוקת טובת-ההנאה מן השלטון.“
- ח"כ חרות יוחנן באדר, בהסבירו מדוע אינו כותב מאמרים בזמן האחרון: „אני אפשר לכתוב, כי המצב יותר מדי עצוב.“
- ח"כ אליעזר שושטיק, על נאומו הכפיצץ של דוד בן-גוריון בראשית החיכוך המדיני: „פיטפופצות!“
- שר-הרוואר ד"ר יוסף בורג, לאחר שהאוצר התנגד לדרישתו להעלות את תעריפי הדואר: „כאשר אשכולתי — אשכולתי!“
- שר-החוק האמריקאי ג'ון פוסטר דאלס: „מסחר בשנאת עמים הוא רק כדורה אחת גרוע פחות ממסחר במתח.“
- פייר פוז-אר, מנהיג התנועה הפוואדיסטית בצרפת, בנאי-תעמולה שנשא ערב נצחונו המפתיע בבחירות: „אני נשוי לאשה צפון-אפריקאית. כל מה שעלינו לעשות הוא לזכור אל צפון-אפריקה באותה צורה בה אני מדבר אל אשתי.“
- הסופרת אגאתה כריסטי, שקיבלה השבוע תואר אצולה: „את התענוגות מלקטים ואוססים מעל הקרקע, ואילו את האוסר קוטפים מעל העצים בעלי הענפים הגבוהים.“
- פייר מנדס-פראנס, לשעבר ראש ממשלת צרפת, בתשובה לשאלה אם יש במשפחתו מישהו שהיה נשוי לאישה מפורסמת: „כן. אשתי.“
- המשורר אברהם שלונסקי, בתגובה להודעת אגודת הסופרים כי בנסיעתו לפולין לא ייצג אותה: „בשוכי לישראל, קראתי כמה דברי זימזום של הברש העיתונאי על נסיעתי. מעודי לא שאפתי לכבוד רב זה (לייצג את אגודת הסופרים), שאני מניח כל ימי לאחרים. איני מייצג סופרים. אני משתדל לייצג ספרות.“
- לפלי הור-בלישה, היהודי שהיה שר-הבטחון הבריטי: „בין התכונות הדרושות למדינאי, תופס המין את המקום הראשון והאינטליגנציה את המקום האחרון.“

מה לעשות?
פוסט נאור:

הרשתת בקופסה
לראות מה יש בה
לעצוס נננה
אז תדע איכות
לסקוט
סיגריה בעלת פיה מסוננת
מיוצר מתוך דאגה
מיוחדת לאיני הטעם

השראה לכתיבת מחזה מחיי העילים, לפי זכרונות תל-ס... לאחר ששמע את הקלטת הקונצרטו לכינור של יוסף קאמינסקי, חבר התזמורת הפילהארמונית, כתב לי יחז-די מנוחין, ע-ב צאתו מן הארץ: „אתה אולי החבר-למקצוע היחיד שאני מלכב בו. עדיין לא ביצעתי, וכנראה לא אוכל לבצע בעתיד, קונצרטו לכינור מפרי עטי...“ שר פטת השלום מינה שמיר, שפסקה השבוע כי על הסופר יהושע השיל ייבין לסנות את מטבח דירתו כדרישת בעל-הבית שלב נתנה להחלטתה, בין השאר, נימוק זה: „קשה לקבל את ההנחה כי ההשראה מצויה רק בתנאים של גותיות ורוחה ומעמין דל תוקר רגלה... הציר סאלוואדור דאלי, ה-שוקד להימצא בחדשות, הופיע השבוע להר-צאה באוניברסיטת טורבון בפאריס על הגר-שא: הצדדים הפנומנולוגיים של הפאראנוייה הביקורתית. בהשענו את מרפקו על הקתדרה שעליה פיור קודם לכן פירורי לחם, הסביר הציר: „כל רגש בא אלי מן המרפק.“ את סיב ריגשותיו סיכם בהרצאה עצמה, בספר קים מעין אלה: „הכל מתחיל בקרנו של ק נף ומסתיים בכרובית...“ קיבוץ מעווד-היים, בו ערך חידונואי קול ישראל שמואל (וש-יודע לשאול) ריזון משאל על הגושא התר-נגול והביצה בהיסטוריה, הכין לזוכה פרס מתאים: תרנגולת צלוייה על שיפוד.

הסנדלר היחך

לאחר שהסופר שמואל יוסף עגנון התלונן על רעש התנועה בקירבת ביתו בשכר נת לפיות היר-שלמת, יצאה חודת התנועה של העירייה לסירור במקום והודיעה לסופר בצער רב כי אין כל אפשרות לסגור את ה-רחוב הרעשני בפני המכוניות... ד"ר דוד סר (מתחרו עם ג), המדען הישראלי שהמ-ציא את השיטה לגילוי מין העובר זמן רב לפני הלידה, סיפר כי בשעתו לא יכול היה לקבוע מראש את מינם של שני בניו ה-קטנים, משום שמחקרו לא הושלם מועד-הנחוי לכך. אכן, כל הסנדלרים הולכים יחד פים... בשבוי כסיר ממושך בסולין, סיפר אברהם שלונסקי כי פתח במשא-ומתן על הוצאת קובץ של שירה עברית חדשה בשפה הפולנית... עיתון הגוער המזרח-גר-מני יוננה חלט הסביר השבוע מהו סוד יופייה של כוכבת הקולנוע האיטלקיה ג'ינה ל-לובריג'יירה: „הסיבה היחידה לכך היא ש-מוצאה מן העם ושלא נתנה את ידה לתעשיית הסרטים הקפיטאליסטית...“ הלשונות ה-קרות אומרות, כי שחקנית הקולנוע ריטה הייוורת עומדת להינשא בפעם החמישית וכי הפעם יהיה המאשר יצרן הסרטים ה-מצרי בן ה-47 ריימונד חכים... גי-שואים קרובים אחרים, של כוכבת הקולנוע גרייס קלי ושליש מונאקו הנסיך רנייה השלישי, יגרמו אושר לא רק לזוג אלא לעם מונאקו כולו (22 אלף איש): במקרה שהנסיך היה נפטר ערירי וחשוך-בנים, היו המונאקים חייבים, בהתאם לאמנה עתיקה, להיפך לאזרחי צרפת, לשרת בצבאה ולשלם מס-הכנסה. מחובות אלה הם ספורים בהחלט כל עוד נמשכת שלשלת בית-המל-כות... אלוף העולם להיאבקות חופשית רפאל הלפרין יצא השבוע להתמודדות עם חיללה לינדבאך, יריב דרום-אפריקאי ה-מבקש את התואר לעצמו... לאחר הודעתה הפתאומית של שחקנית הקאמרי, דבורה קירד, על הרגשתה הרעה, קיבלה את הפסקי הרוזנת בכובע הקש האיטלקי היה הרריית אותו תמלא משך שלושה שבועות עד ל-נסיעתה לאיטליה.

אין מוות
הספיריטואליזם הוא פתרון
אמת יחיד לבעיות החיים.
קראו לזי הפרגוד המופשט-
— להשיג תמורת 1.500 ל-
בחנניות הספרים ואצל המח-
בר ש. שטיין, גבעתיים,
רחיב אחרות העבודה 1.

הידעת?
לברנר יש מחלקה מיוחדת
לחעתיקי תעודות.
חוק העבודה של ברנר
הוא: מהירות, איכות וספר
דיות.
הכמח את תעודותיך היק-
רות עם העתקים ותחסוך
צרות.

פוטו ברנר
חיפה, רחוב החלונות 31

כרורגל

כדורצח

כה אמיתית ורבת היקף כשמחתה השבת ב' נצחון קבוצתה. תושבי יפו רואים בקבוצתם לא קבוצה ספורטיבית בלבד אלא כמייצגת שאיפותיהם לעמוד בשורה אחת עם החוקים ולהשתתף להם, על כן אין פלא שאוהתם מצ' אה לה ביטוי בשבת שעברה בין ושירה בכל בתי הקפה של שדרות ירושלים.

המפציץ

רגע לאחר שהשופט יצחק ב'ררובי שרק את שריקת הסיום בדרכי התל'אביבי בין מכבי ר' ביתר, התפרץ קהל מאות לעבר תאי ההלבשה, מיהר לחטוף צעיר שחחרר בעל גוף אתלטי כשכולו מכוסה עדין בוך. הקהל העלה אותו על ידי כמה גברתנים ונשא אל מחוץ למגרש לקול תרועת המוניים.

היה זה מאיר בר'ציון (22), האיש לו היו הביתרים חייבים את נצחונם. עד לפני שנה עסק בר'ציון בספורט הידיים (אגרוף), לא התעניין כמעט כלל בספורט ה' רגלי. באחד מאמוגי האיגרוף נקלע במקרה לאמון קבוצת הכדורגל של ביתר; נתגלה כי בעל בעיטה חדה ומהירות עצומה, צורף מיד לקבוצה על ידי מאמנה שמואל הס. "לא חשב" תי מעולם שאניע לדרגה של שחקן כדורגל".

אם מספר הקרבות בין שחקני הכדורגל ית' רבה באותו הקצב הקיים כיום, עתיד הספורט הישראלי להישאר בעוד שבועות מספר ללא שחקני-כדורגל, והמדינה ללא נבחרת שתייצג במשחק הבינלאומי נגד ברית-המועצות. מאז החלה לפני כחודשיים עונת הכדורגל, יצאו מכלל שימוש יותר שחקנים מאשר בשלוש העונות שקדמו לה גם יחד.

היתה זו תוצאה של שני גורמים עיקריים: משחקים על מגרשים שסופי מים ורפש ה' מסכנים את אברי השחקנים, ומאבק מתריף והולך, מבלי לבחול באמצעים, של קבוצות הליגה הלאומית על מקומות הפיסגה. סיכום השבוע אחד מעסקני התאחדות הכדורגל את הסכנה: "נגד רוסיה תשחק כבר נבחרת ה' אינבלידים של ישראל."

הכדור הוא עגול

הנפגעת העיקרית ממכת הכדורצח היתה מחזיקת הגביע מכבי תל'אביב. שייע גלור מבקיע-השערים הוצא מכלל פעולה עוד בת'

שוער כדורגל בין שדוליות הבוך צעקה נקטעה באמצע

מספר מאיר בקול רך ושקט שאינו הולם את גופו השרירי, גם אבי נהג לומר תמיד שאין לי שליטה בגלגלי". האב, שלמה, דור שני בארץ, היה בעצמו מתאגרף בביתו, עודד את חמשת בניו להמ' שיך בספורט זה כמוהו. חמש בנותיו נמנעו, לצערנו, מלעסוק בקרב האגרופים. מאיר החל להתאגרף בגיל שלוש עשרה בהסוּעל, עבר בגלל הפליה עדתית לביתר.

הקהל יחרוה. "האבא בא לכל משחק ו' משחק ואני מוכרח להראות לו משחק שיה' נה", מסביר הצעיר המהנה גם את שאר הצ' פים בפריצותיו המהירות ובבעיטותיו החד קות והמדויקות. "לאחר התוצאה 2:2 השבת, חשבתי שהקהל יהרוג אותי אם לא אעשה מאמץ. הייתי בטוח שאני נוסל מהרגליים, בכלל זאת השגתי את אחד ההשגים המזוהים שלי עד עכשיו."

הישג אחר של מאיר היא אליפות צה'ל לש' נת 1954 במשקל חצי כבד. הנהג העירוני כיום היה בצה'ל צנחן, חרט על זרועו הימנית את סמל צה'ל לנאמנות עולם. לאחרונה עזב מאיר כליל את ההתאגרות, עוסק אך ורק בכדורגל.

במסלול

כדורגלני כל האר צות

יחס בלתי ידיותי הסגין קהל חובבי הכ' דורגל הצכי בעת משחק בין נבחרות הערים, פראג ומוסקבה. כשקיבלו הצופים את הרושם שהקבוצה הביתית נותנת לקבוצה האורחת להביקע את שעריה מתוך פוניה תחילה, פרצו את המגרש, היכו את הכדורגלנים הצכים והסובייטים גם יחד, כיבדו במנה מיוחדת את השופט השבדי.

שוער פלירי

יעקב ויסוקר, שוערה האלים של קבוצת הפועל פתח תקוה, שצ'ש לפני שבוע את ש' ערו בכדי לכבד את שייקה אלון (ביתר תל אביב) במהלומת יד שגרמה לנעוּע מוח. נת' בע השבוע לדין פלילי, מלבד בית-הדין המ' מעתי הצפוי לו.

חילת המשחקים ברגל שבורה. אחריו יצאו שניים נוספים מעמודי התחך של הקבוצה, יצחק ("חלאולה") חליכר, ושמואל ("מפוז") ישראלי. בשבת שעברה נוסף לרשימת הבלאי שמו של נח רוניק ששבר את ידו בעת הח' לקה במשחק נגד ביתר תל'אביב.

מהקבוצה המהוללת שצעדה במשך שנים רבות בראש הכדורגל הישראלי, נשאר רק ש' לד בעל רמה ירודה, והוא שהתמודד בשבת שעברה עם ביתר, שגם אחד משחקניה, שייקה (הגיניג'י) אלון, שוכב בבית חולים בגלל זע' זוע מוח שספג שבת קודם לכן. אף על פי כן היה זה אחד המשחקים המרתקים ביותר שנראו לאחרונה.

נקמת ביתר. "עוד אחד! עוד אחד!" שאגו במקלה אוהדי ביתר לאחר שחלוצי קבוצתם הביקעו את שער מכבי ללא כל מע' נה. נצחון ביתר נראה כבטוח, מחוגי השעון נעו במהירות לעבר שעת הסיום מבלי שעש' רת המכבים יטלו את היומה לרגליהם. מלבד רוניק שנפצע, צלעו בקבוצת מכבי עוד שני שחקנים, ומגינם מתניה, זעק לעבר מאמנו: "איני רואה כלים, העין שלי פצועה."

זאת הנקמה של ביתר על כל ההססדים בשנים הקודמות ו' צעק איש ביתר. צעקתו נקטעה באמצע, בזה אחר זה הישוה צבי סטר דינסקי רץ מכבי את התוצאות, גרם לאהדי קבוצתו שיעלו חיוך על פניהם לעבר יריבי הם ביציע: "הכדור הוא עגול ו'".

הכדור הוכיח אמנם שהוא עגול מאוד, מכל צד. שלוש דקות לפני שריקת הסיום כשה' תיקו היה כבר בכיסם של המכבים, פרץ הכ' דור אל שערן של אברתם בנדורי מפצצה ש' הנחית מאיר בר'ציון, רץ שמאלי בביתר. החיוך שב ועלה על פני אוהדי ביתר.

י'ן, שירה וכדור

המספרים שלושה ושניים היו בשבת שעב' רה מספרי ההפתעה. ארבעה מתוך ששת ה' משחקים בליגה הלאומית נסתיימו ביחס ש' ערים זה. אולם ההפתעה המרעישת ביותר היתה כשהתקבלה תוצאה זו בסיום המשחק בין קבוצת מכבי יפו ואחותה החתיקה מ' חיפה, לזכות היפואים. אפילו בליל הסילבסטר לא ידעת יפו שמהת'

איזהו המקצוע הקוסם לך?

מהנרמזות בנין מכונות חשמל רדיו שרטוט הידרוליקה טכנאות נמס גיאולוגיה מדעה	מדעי המסחר הנהלת חשבונות בקורת חשבונות פקידות כללית פרסומות ציור ואמנות מסחרית כתיבות למנהלי חשבונות מדומלמים בחינות למבקר חשבונות מוסמכים	השכלה כללית בחינות מוקדמות בחינות בגרות אנגלית (כל הדרגות) צרפתית, גרמנית, ספרדית, רוסית עיתונות וספרות מדע כללי מדעי הסבע כלכלה מדינית
--	--	---

ועיד קורסים רבים אחרים, לרבות הכנה לבחינות דיסלום מקצועיות מאכרות — בשיטת הלמוד בכתב המיוחדת שלנו!

לנרשמים כחודש זה יוענקו פרסיסמרים מקצועיים

פנה עוד היום לקבלת פרטים ומדריך מקצועי חינם אל:

המבוז העברי ל-וראה והשכלה בירושלים

מיסודו של

היבוז הבריטי

ירושלים: רחוב ב'יהודה 2, ת. ד. 1259

נא לשלוח לי פרטים ומדריך חינם על הקורס _____ שמי _____ כתובתי _____

תל'אביב: שדר רוטשילד 15
ח'י ס'ה: רח' הבנקים 8
נת'ני ח': רחוב הרצל 19

תשבץ 952

	7	6	5	4		3	2	1
			10		9			8
41					14	19		42
	16			15				
		20			49		18	17
			23			22	21	
								24
							26	25
28			27					29
	34	33		32	31			30
						36		35
							40	39
								43
				44				

מאוזן: 1. שר החוץ החשוב בעיר לם; 4. שיטת חי' שוב במטוח; 8. בר' רה ערבית; 10. ראש קהילה; 12. סקר דה; 13. התותח מב' צע אותה אחר כל ירייה; 16. על או' דות; 17. שושנה; 19. מאכל שבתי; 20. עץ הנגב; 21. תחמושת קדמונית; 23. בחורף, לעתים קרובות מאד; 24. התנ"ך; 26. אות אנגלית; 27. סמל הא'י'ו'ת; 29. ...יהיה יותר טובו'; 31. מגדולי הכנרים החיים; 33. שירות התגוננות אורחי; 35. נשיא קוריאה; 36. עיטוקו של ג'אר; 38. הילדים; 39. מר סבידור בר' כבת ישראל; 41. קול ישראל; 43. אחת מתפילות היום; 44. בעל דרגת.

ליו שכית ביותר; 23. מגדולי הסיטיקאים בכורף הנצח ה'ס; 40. כן; 42. מספיק.

הקורא ית'סוב שרעכי, תל'אביב, שכונת מכבי החדשה, רחוב הרש'ש 7, זפה בפרס עשר הלידות על פתרון תשבץ "העולם הזה" 48.

הקורא אילן דובדבני, תל'אביב, ד' אליהו, רחוב וג'וד 9, זכה בפרס עשר הלידות על פתרון תשבץ "העולם הזה" 950. הקורא דובדבני העביר את הפרס ל"קרן הפגן".

נעדרת-הזוהר הן תופעה חדשה בארץ, והן עדיין יוצאות-דופן בחברה הצברית. אולם בארצות אחרות הן הפכו בעייה פסיכולוגית רצינית. בן הכט, הסופר והתסריטאי («חקף עם הרוח») אמר כי כל כוכבות

הוליווד, וגם הנימפומניות ביותר שביניהן אינן מסוגלות למעשה לאחזה במאמר זה מסביר הפסיכואנליטיקן הנודע מילטון ספירשטיין תוך כדי ניתוח חייהם האינטימיים וחיי נשואיהם האומללים בדרך כלל -

באופיה. אולם אורבת לה סכנה נוספת: נרקיסיות מוגזמת. * * * דוגמנות או שחקנית

מצאע נערות-הזוהר? הן ירדו!

היא נכנסת לזירת ההתחרות המינית של תקופת הנעור רים בבטחון עצמי רב ותקות גדולות. נערים סובבים אותה במסיבות ומתחננים לפגישות. הופעתה הזוהרת מעמידה בצל את כל יתר הנערות. זוהי חזרה על נצחונות ילדותה.

היא מרשה לעצמה חופשיות ביחסיה, אולם נשאר באופן טכני בתולה. יחסיה עם בני המין השני לעולם אינם קלילים או טבעיים. לנערות אחרות יש יחסים חברתיים עם נערים, ויחסים אלה יכולים להפך ליחסים רומנטיים. יש להם זמן להתודע, להכיר איש את רגשות רעותו ולהחליט.

היפהפיה הצעירה נמצאת במצב שונה. נערים מתחרים ביניהם לחסדיה. כל פגישה מסתיימת בגיפוסים, כל הרפתקה קטנה במריבה. היא נמצאת כל הזמן במתח גדול מדי.

שום נערה צעירה איננה יכולה להתמיד במצב כזה. כמעט תמיד היא נדחפת לאחזק משתי הקצוות המיניות. ברוב המקרים, משפיעים עליה הדעה הטובה על עצמה, ודעת הקהל, להישאר «נערה טובה». היא דוחה בתקיפות את הנערים, שמה מעצור לרגשותיה, ולעתים גם מוכאה אותם. מאוחר יותר, כאשר היא רוצה בכך, שוב אין היא יכולה להיזכר ביצריה. היא נעשתה קריזה.

משך הזמן הולך ומתדלדל מחנה מעריציה. הנערים הטובים אמנם חולמים עליה, אולם לא מעיזים לקרב אליה.

הצעירים המחזורים אחריה, הנם לרוב תוקפנים יותר מן הצעיר הממוצע, עשירים יותר או נברוטיים יותר. הם אינם מוכנים לפשרות. כשהם נוכחים שאינם יכולים להגיע רחוק אתה, הם עוזבים אותה במקום.

כאן באה אכזבה גדולה ביחסיה עם גברים. היא נעשית צינית ומרידה. היא מתחילה לחשוב כי איש אינו מעוניין בה כי אם במראה, שאין היא מסוגלת לעורר רגשות אמיתיים. במצב כזה היא נסוגה לגמרי מן ההתחרות המינית. מתעלמת ממראה ותהי אחרת שטחים אינטלקטואליים. או שהיא מנסה להפעיל את קסמיה על-ידי הצגתם לראווה כדוגמנית או כשחקנית.

ברוב המקרים מתרכזת אכזבתה במחזורה. בעיני עצמה היא האשה הנחשקת ביותר. ככל שהיא מתבגרת, הולכים סיכוייה להינשא ופוחתים. בעוד היא ממשיכה לחלום על גירלה המיוחנת, מתחננות כל חברותיה הפחות יפות עם נערים מחזורים בעבר או עם נערים שמעולם לא הקיפה. עוד קיים מספר ניכר של מחזורים, אך הם טיפוסים מיוחדים.

* * *

תכשיטים כתי אהובים

קיום במיוחד הם «זאבים», הרוצים לכבוש אותה אך ורק משום שנברים אחרים רוצים את אותו הדבר, וכדי להפגין את כוח-הגברא שלהם. ברוב המקרים מתחילים יחסיה המיניים ממש עם אדם כזה המומחה בשבירת התנגדותן של נשים. אחרי נעשה זאת, איבד את ענינו בה, הולך לעשות כיבושים נוספים.

לעתים קרובות למדי קורה כי אחרי הרפתקות סרק קטנות מוצאת האשה שכבר אינה צעירה את עצמה כאשר או פילגשו של מה שנראה בעיניה טיפוס «האב» - איש העסי קים הקשיש. הוא הנו מסוכן לה באותה מידה כמו שאר הטיפוסים השליליים. הוא נוהג באשה שהוא נושא או מחזיק כפרס על חריצותו, כתפץ יקר המוכיח את טעמו. אין כל יחס חם או אהבה ביניהם. אשה קרירה עשויה להיות נאמנה לטיפוס כזה. אחרת מחפשת טיפוס בקמנות אחרים.

קיימים גברים, סדיסטיים או אדישיים לנשים - שאינם נפגעים מיהירותה. איבתם הקרירה שוכרת את נשמה של האשה ואו הופכת האגדה על היפהפיה והחיה למציאות. במקרים רבים גבר כזה הוא גאנגסטר, פסיכופאט, ולעתים אף אחד מאותם הומוסקסואליסטים שלמדו להסתיר את סטור תיהם על-ידי הפגנה מופרזת של גבריות.

טיפוס כזה מתעלל לרוב בבת זוגו גונב את כספה, לועג לה בפומבי. אולם כל ההשפלות הללו אינן מפריעות לה. כל עוד לא איבדו את כוח-הגברא שלהם, הרי קשריה אתם הם בלתי-מעוררים. לעומת זאת, נשים פשוטות יותר אינן עומדות בסכנה כזו. אין הן מעמידות דרישות מופרזות, ואין הן מעוררות את דמיונם החולני של עם הגברים, שמאו ומתמיד חששו מנשים תוקפניות מדי בשטח המין, וכל אשה מעוררת מאד נחשבת בעיניהם תוקפנית. אפילו אם אותה אשה יפה היא, ביישנות ובסיווגה, שופטים אותה הגברים לפי מספר מעריציה, לא לפי אישיותה. אם אין הם מצליחים לעורר אותה, הרי מעיד הדבר על חוסר גבריותם, ואם הם מצליחים, הם חוששים שתגזימם בתביעותיה.

בשני המקרים העמידה אותם במצב של מבחן. במקדם או במאוחר הם מאבדים את בטחונם העצמי, ואז באים הסימנים המוכרים: חשדות, קנאה, האשמות ולבסוף גם תשישות. בכל אלה מואשמת האשה היפה. אומרים עליה שהיא קרה. נימפומנית, בלתי-אחראית או זוממת. האמת היא שהיא מעמידה אותם במצב של אי-נוחות, והם שונאים אותה על כך.

חיוך במקום מאמץ

אין היא צריכה להתאמץ כדי לזכות בשימת-לב. עוד בצעירותה היא לומדת לנהוג בפאסיביות, לצפות לדברים ולא ללחום למענם. היא יודעת כי מבט מתחנן וחיוך הם כל-י

הנשק היחידים שהיא זקוקה להם. היא הופכת נסיכה קטנה הזוכה לחסדים ושירותים מידי כולם במינימום של מאמץ. הזכרים הבוגרים במשפחה אף הם אינם אדישים כלפיה. נסערים מנשיותה המוקדמת, הריהם נוהגים כלפיה כאילו היתה בוגרת יותר, לפעמים עד כדי גיפוסים בלתי-רצויים.

היא צעירה מדי כדי להבין את המניעים המיניים שמעוררים בקרבה לטיפוסיה, אולם העובדה היא כי יצרים אלה קיימים, הריהו עומדת בסכנת תסביך אדיפוס שישפיע על מהלך התפתחותה. שלא כנערות אחרות, היא עלולה להפך, באופן גלוי לגמרי, ליריבתה של אמה, ללחום בהצלחה על חסדי האב. מצד שני, עלול האב להיבהל עד כדי כך מן היצרים שמעוררת בו בתו הקטנה, שהוא עלול לדחות בצורה פתאור מית וגסה את כל נסיונותיה הילדותיים להתקרבות.

על דחייה דראסטית כזו כמעט ואין ילדה יכולה להתגבר. זו סיבת התנהגותן של כל אותן נשים יפות הנוהגות כאילו היה יופיין קללה יותר מאשר ברכה ואינן יכולות לשכנע את עצמן כי יש להן מה להציע לגברים. הן מנסות לכער את עצמן במידת האפשר ומנמעות מלעורר שימת-לב.

אולם המצב נשאר תמוך באותה מידה אם האב נעשה מוקסם מדי מבחו ומראה בכל הוודמנות את עדיפותה על אמה. עיוות זה של יחסים נורמליים משפיע לרעה על כל המשפחה. ראשית האם עלולה לכעוס על בתה התמימה יחסית, ואז נעשית התוצאה על אופי בתה הרסנית. כי דמותה של האם מסמלת בעינה את הבית והאהבה.

יתכן גם שהקונפליקט בין האם והבת נעשה חזק מדי, והבת, מתוך רגש אשמה, מסתגרת, הופכת למתוסככת.

ניח שהנערה היפה מצליחה להתחמק מן הסלנות האורבות לה בילדותה, והיא מגיעה לתקופת נעוריה ללא פגמים

ב אחד הימים הופיעה אצלי אשה יפה להפליא לראיון ראשון. יופיה היה מן הסוג שאין חולקים עליו; הוא פשוט היה קיים. ולמרות שהיתה בת ארבעים, כפי שסיפרה לי לאחר מכן, היתה מושכת מבחינה מינית כפי שרק יכולה אשה למשוך. ואף על פי כן, הדבר הראשון שאמרה, להפתעתי הרבה, היה: «דוקטור, האם לא נשאר שום גברים בעלי כוח-גברא בעולם?»

סיפורה היה עצוב. היא היתה נשואה שלוש פעמים והיו לה הרפתקות אהבים מרובות. נישואיה השלישיים, שנערכו רק לפני שלוש שנים התקרבו לקיצם. היא היתה נואשת מאד וגילתה סימנים היפוכוריים מובהקים.

בגלל קשיים מיניים נהרסו נישואיה והרפתקותיה. לא היו אלה באשמתה, טענה. היא היתה «תמיד» מוכנה לאקט המיני, ונהנתה ממנו ומדיו פעם הגיעה לאכזבה. הצרה, לפי דבריה, נבעה מבעליה ומאהביה. בקביעות חדגונית ובהפרשי זמן קצרים נכשלו כולם בהפסקת הקשיות או שופטה מוקדמת. זאת היתה, לדבריה, הסיבה לשאלתה הראשונה.

היה ברור כי אשה זו «עשתה משהו» לגברים, גרמה להם הרגשה של חוסר בטחון יסודי. התנהגותה היתה יהירה ותוקפנית. היתה בה מעין התררות: «נראה מה יכול אתה לעשות. כולם אינכזו אותי!»

לא תמיד היתה כה תוקפנית. בתקופת נישואיה הראשונים היתה רק בת 19. בתולה, ולפי מה שיכולתי להסיק, בעלת תגובות מיניות רגילות. מובן שהירבו לחזר אחריה והיו נשיות וגיפוסים רבים בתקופת נעוריה. אולם היא העדיפה את הגבר שהיה לבעלה ונשארה נאמנה לו כל תקופת נישור איהם. למרות זאת נעשה הלה קנאי יותר ויותר, התרעם על חיזוריה שאר הגברים. גברותו התמוטטה כתוצאה מן המחשבה שרדפה אותו שאולי אין היא נאמנה. המתח היה חזק מדי. כעבור שלוש שנים נפרדו.

* * *

גברים הוששים מפני יפהפיות

היא לא נישאה שוב עד גיל 28. נישואים אלה ארכו שנתיים בלבד. לפני שנסתיימו, החלה בהרפתקות אהבים שהעסיקו אותה עד לנישואיה בפעם השלישית. לא היה לה כל קושי במציאת בני זוג. גברים רדפו אחריה בכל מקום. אולם קרבו אליה רק גברים תוקפניים, וכל אחד מהם ראה חובה לעצמו להשחת את פעולתו עם זו של מאהביה הקודם מים. היא הפכה אבן-בוחן לגברותם. יחסים אלה נכשלו כולם.

מה שקרה בנישואיה הראשונים הטביע את חותמו על חייה לאחר מכן. אז לא היתה עויינת כלפי הגברים, כי אם נערה צעירה שופעת חיים ונכספת לאושר. היא בחרה לעצמה את נסיך חלומותיה מבין כל מלה או מחזורה. הוא היה בחור נורמלי, אולם לא בטח בה. הוא היה קנאי, חשדן ולבסוף חסר כוח.

גברא. מדוע? כאשר גבר מתאהב באשה יפהפיה בעלת מחזורים רבים,

הוא מתחיל לחשוש לגברותו. עד כמה שלא תבכר אותו אותה נערה על כל שאר הגברים, אין הוא יכול לשכוח כי צעירה שופעת חיים ונכספת לאושר. הוא מוקף אויבים למכביר, המתנכלים לאושרו. נישואים אינם פותרים את בעייתו, אלא אם כן יקח את כלתו לאי בודד. אין הוא יכול להתחמק מן הזאבים. וכך מחפש הוא סימנים לשואה, מפרש בדרך בלתי-נכונה כל מלה או תנועה. לעתים נדמה לאשתו כי הוא רוצה שתשכנע אותו באי-נאמנותה.

מובן שאין להאשים את האשה היפה בהפרעות אלה. היא, למעשה, הקורבן להן. אולם אין הן המקור היחיד לצרותיה. בדרך כלל הריהי מפונקת עד שהיא מגיעה לגיל הבגרות.

לשם כך עלינו להבין את שנותיה המוקדמות, את ההשפעה המיוחדת שהיה ליופיה על התפתחותה. התהליך יכול להתחיל בילדותה, נניח - כפי שזה ברוב המקרים - שהיא היתה אחת מאותן תינוקות יפות המעוררות את גאותם הנרקיסית של הוריה.

* * *

בת ישראל

השבוע כבר הומל תפקיד ראשון על הנערה העתיקה לזכות בתואר "צברית 1956". היא תצטרף ליוצג את ישראל, בעוד שלושה חדשים, בפגישה הסופית של בנות 21 עמים, שתתקיים בפריס בשלב אחרון של השבוע.

התחרות העולמית לבחירת נערת השנה

עד כה דחתה מערכת העולם הזה כל הצעה לשלב את המיבצע החינוכי לבחירת צברית 1956 עם כל נסיעה שהיא לחוץ-לארץ. היא דחתה בהחלט את הצעתה של אחת מחברות הסרטים לתת לזוכה כפרס נסיעה להליבור, בנוסף המקובל בתחרויות היופי למיניהן. מן הסוג הקלוקל. היא ביקשה לתת פרס אחד ויחיד לזוכה: הענקה של 1000 ל"י, אשר תוצא עלידי המערכת עצמה למימון השתלמותה של הזוכה והתקדמותה בדרך-החיים הנבחרת.

בינתיים פנו עורכי "אל", אחד מחשובי השבועונים בצרפת, אל מערכת "העולם הזה" וביקשו אותה לשלב את המיבצע לבחירת צברית 1956 עם המיבצע העולמי שיוזמו השבוע. שוכנענו כי שני המיבצעים מושתתים על אותם היסודות עצמם: לחימה באירואי לים ההוליוודיים הכוזבים, הסתייגות מתחרויות היופי, עידוד היסודות החיוביים והיפים בדור הצעיר. דמיון זה בין שני המיבצעים מפתיע שבעתים לאור

תנאי התחרות

נגירת התחרות למערכת העולם הזה, ת. ד. 136, תל-אביב. את השאלון יכולים למלא (א) המועמדת עצמה, (ב) כל אדם אחר או גוף ציבורי, (ג) נציגי מטה המיבצע. זכותן של המועמדות להצטלם אצל צלם המיבצע, יצחק ארדה, רחוב פינסקר 2, תל-אביב, לצורך המיבצע.

*** **בחירת הזוכה:** ועדת השופטים במלואה תבחר ברוב דעות פשוט את הזוכה בתואר, על סמך דו"ח ועדת המשנה ובחינה אישית של המועמדות. על פי השיטה להלן.

*** **שיטת הבחירה:** תזכה בתחרות המועמדת שתקבל את המספר הגדול ביותר של נקודות. המספר המכסימלי של נקודות בכל סעיף: טיב השאיפות (10), הגשמה אישית (20), רמה אישית (10) טיפוסיות ישראלית (20), הור פעה חיצונית (10). השופטים יחליטו ברוב דעות המשתתפים בישיבה, והחלטתם תהיה מחייבת וסופית, ללא ערעור.

*** **ייצוג:** צברית השנה תייצג את ישראל בתחרות העולמית לבחירת נערת השנה, המסתיימת בפאריס במיפנס הנוער של 21 ארצות.

*** **אכן הבוחן:** יסוד לבחירה ישמש כושרה של המועמדת לייצג את הטיפוס הישראלי החדש, מבחינת דרך חייה, שאיפותיה, רמתה המוסרית והופעתה החיצונית.

*** **הפרס:** מערכת העולם הזה תקציב סכום של 1000 ל"י (אלף לירות ישראליות) שתוצא עלידה ובפיקוחה, לצורך השתלמותה של הנבחרת בארץ והתקדמותה באותה דרך ששימשה יסוד לבחירתה של הצעירה.

*** **זכות ההשתתפות:** כל צעירה החיה בישראל יכולה להיות מועמדת לתואר. הצעת המועמדות תיעשה על ידי מילוי השאלון המתפרסם בעולם הזה ומשלוחו עד למועד

העיבודה המענינת ששניהם תוכננו לגמרי בנפרד.

בתחרות העולמית משתתפים, מלבד ישראל, עשרים ארצות מכל חלקי תבל: אוסטרליה, איטליה, ארגנטינה, ארצות-הברית, בלגיה, ברזיל, בריטניה, גרמניה, דניה, הולנד, יוון, יפן, מערב-אפריקה הצרפתית, מצרים, ספרד, פורטוגל, צרפת, קאמרון, שבדיה ושווייץ. נוכחותה של מצריים במיבצע זה היה נימוק משכנע להצטרפות מצדנו. אי-אפשר היה לתת לה לייצג לבדה את המרחב במפגש עולמי זה, שישמש זירה מצויינת להבלטת התכונות המושכות ביותר של הדור הצברי, השגירי החשוב ביותר של ארץ מולדתו.

כדי לסיים בעוד מועד את בחירת הצברית ולאפשר לנבחרת להגיע לפגישה העולמית בפאריס בתאריך המיועד, היסגר רשימת המועמדות בסוף חודש ינואר, ולא יתקבלו שאלונים ממולאים נוספים אחרי התאריך זה.

בדרך תהיה צברית 1956 אורחת חברת התעופה הצרפתית אייר-פראנס. שנתנה את ידה למיבצע העולמי, ובפאריס עצמה תהיה ארחת השבועון הצרפתי.

עם הצטרפותה של חיה הררית לוועדת-השופטים, מורכב עתה חבר-השופטים כלהלן: (1) יהודית אורנשטיין, רקדנית (2) נתן אקסלרוד, סרטי כחמל (3) שושנה דמארי, זמרת (4) חיה הררית, שחקנית (5) משה וואלין, אמרגן (6) פנינה זלצמן, פסנתרנית (7) מרדכי זעירא, קומפוזיטור (8) נורי חביב, סרטי חביב (9) יעקב חודור, רוב, כדורגלן (10) שאול לוי, מחנך, ראש מחלקת החנוך בתל-אביב (11) יגאל מוסיונון, סופר (12) יצחק נימצוביץ, מחנך, עיתונאי וממחה לנוער עולה (13) חנה מרון, שחקנית (14) רם סולומון, עורך-דין (15) שמעון סאמט, עיתונאי (16) יוסף קסטל, צייר (17) שמואל תמיר, עורך-דין. כן יהיו בחברי השופטים בתוקף תפקידיהם העורך הראשי של העולם הזה, ראש מערכת העולם הזה ועורך-משנה של העולם הזה.

אנו מקווים כי המיבצע כולו יעזור להציג את פניה האמיתיים של ישראל לעיני העולם — פניו של דור השקוע רובו ככולו בבנין מולדתו ובהגנה עליה, הפוסל בלבו חיים אשר אין בהם תוכן ותכלית, הב' חל במותרות ריקניות כשיא השאיפות. מטרה שניה זו של המיבצע תצטרף לתעודה הראשונה והעיקרית — להציג לבני הדור הצעיר בארץ דוגמה אישית נאה בצורת צברית המסמלת את השאיפות הישית ואת החן המקורי של ישראל הצעירה.

בת צרפת

שאלון מועמדות

את השאלון הזה זכאית למלא המועמדת עצמה, וכן כל אדם אחר המעוניין להמליץ על מועמדת לתחרות. כמו כן רשאים למלא אותו מוסדות חינוכיים, ארגוני נוער ומחנכים הסבורים כי אחת מחניכותיהם או מחברותיהם ראיות ל-

השם: _____

מצב משפחתי: _____

הכתובת המלאה: _____

שנת הלידה: _____

מקום הלידה: _____

שנת העלייה: _____

השכלה קודמת: _____

שרות צבאי (מקצוע ודרגה): _____

מקצוע או שטח לימודים: _____

מקום העבודה או הלימודים:

האם המועמדת היתה או הנה חברה בתנועת-נוער, תנועה קיבוצית, ארגון ספורט, להקה אמנותית או כל אגוד אחר?

פרט איזה ומתי:

חוככויות:

אם אחד הפריטים אינו חל על המועמדת, אל תמלא אותו. יש לצרף לשאלון זה תולדות חיים של המועמדת, עד כמה שהן ידועות למלא השאלון. במקרה שהשאלון ממולא על-ידי ממליץ או מו-סד, עליו לצרף הנמקה מדוע לדעתו ראוייה המועמדת לתואר. במקרה שהמו-עמדת ממלאת את השאלון בעצמה, עליה לצרף הסבר קצר של דרכה בחיים ושאי-פיתיה לעתיד. במקרה שהשאלון ממולא על-ידי ממליץ או מוסד, ציין להלן את

השם:

הכתובת:

נא לשלוח את השאלון הממולא בצרף החומר למערכת העולם הזה, ת. ד. 136, תל-אביב ולציין על המעטפה "צברית 1956".

במקום זה, נא להדביק תמונה של המועמדת.